

ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง

LIFE IS DESIRE TO A SPACE OF HOPE

ภาณุวัฒน์ สะกุลา

PHANUWAT SAKULA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2567

KMITL -2024-AR-M-005-035

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LIFE IS DESIRE TO A SPACE OF HOPE

PHANUWAT SAKULA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
SCHOOL OF ARCHITECTURE, ART, AND DESIGN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADGRABANG

2024

KMITL -2024-AR-M-005-035

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2024

SCHOOL OF ARCHITECTURE, ART, AND DESIGN

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง
นักศึกษา	นายภาณุวัฒน์ สะกุลลา
รหัสประจำตัว	65026023
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2567
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่อง “ความหวัง” ของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน และสะท้อนความหวังของผู้คนภายในบริบทสังคมโดยทั่วไปทุก ๆ คนต่างล้วนมีความต้องการปัจจัยต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพของชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น สืบเนื่องจากสถานะของเหตุการณ์ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านบวกและด้านลบ เกิดขึ้นอยู่ในโลกปัจจุบันและปัญหาต่าง ๆ ของมนุษย์อันพึงต้องประสบพบเจอปัญหาทางด้านธรรมชาติ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมไปถึงปัญหาจากโรคภัยไข้เจ็บและปัญหาอื่น ๆ มากมายในชีวิตประจำวัน เหตุการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งผลให้มนุษย์ต้องสร้างสภาวะจิตใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความหวัง ผู้สร้างสรรค์มีประสบการณ์ตรงจากเหตุการณ์ในปัญหาทางปัจจัยข้างต้นที่ได้กล่าวมา และเห็นถึงความสำคัญต้องการขยายความหมายแนวความคิด โดยใช้สัญลักษณ์ แทนคำวัตถุต่าง ๆ ตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ภายในชีวิต และส่งผลกระทบต่อความหวังของผู้คน นำเสนอมุมมองในทัศนคติส่วนตัว ภายใต้หัวข้อ “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง”

Thesis	Life is Desire to a Space of Hope
Student	Mr. Phanuwat Sakula
Student ID	65026023
Degree Master of	Fine Art
Program	Visual Art
Year	2024
Thesis Advisor Assistant Professor	Prof.Suraphong Somsuk

ABSTRACT

This thesis aims to study the concept of “hope” in human beings in the present society and reflects the hopes of people in the general social context. Everyone needs various factors to enhance their quality of life. Due to the current situation, there are both positive and negative changes in the present world and various problems that humans have to face, such as natural problems, politics, economics, society, as well as problems from diseases and many other problems in daily life. These events cause humans to create a state of mind that is full of hope. The creator has direct experience from the events in the above-mentioned problem factors and sees the importance of expanding the meaning of the concept by using symbols to represent various objects according to the feelings that arise from the events in life and affect people’s hopes. Presenting a personal perspective under the topic “Life’s Desire to an Area of Hope”

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ในหัวข้อ "ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากการให้ความรู้และได้รับการแนะนำจากคณาจารย์ของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่าน ข้าพเจ้าขอขอบคุณศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยชี้แนะแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะและให้ความรู้ด้านทักษะทางจิตกรรม ตลอดจนถ่ายทอดประสบการณ์ด้านศิลปะให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการในเรื่องการศึกษาและสนับสนุนทุนสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ตลอดจนช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ให้บรรลุเป้าหมายไปได้ด้วยดี นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนที่สนิทและคนใกล้ชิดที่คอยแนะนำและให้คำปรึกษา เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้ามุ่งหวังอย่างยิ่งว่าผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะสามารถเป็นแนวทางในการศึกษาและเกิดประโยชน์เชิงวิชาการแก่บุคคลทั่วไป นักศึกษา และผู้ที่มีความสนใจในผลงานศิลปะ ข้าพเจ้ายินดีพร้อมจะแบ่งปันและถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

ภาณุวัฒน์ สะกุลลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
ABSTRACT.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	4
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 ขั้นตอนของการศึกษา.....	6
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง “ความหวัง” ในพระพุทธศาสนาเถรวาท.....	8
2.2 แนวคิดทฤษฎีแห่งความหวัง.....	9
2.2.1 เป้าหมาย (Goals).....	9
2.2.2 กระบวนการ หรือเส้นทาง (Pathways).....	10
2.2.3 ความเชื่อมั่น (Agency).....	10
2.3 แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ.....	11
2.3.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation factor).....	12
2.3.2 ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance factor).....	12
2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	13
2.4.1 จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส (George Frederic Watts).....	13
2.4.2 แบงก์ซี (Banksy).....	14
2.4.3 จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์ (John William Waterhouse).....	16
2.5 วรรณกรรมจากภาพยนตร์.....	18
2.6 อิทธิพลที่ได้รับจากบทเพลง.....	19
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน.....	21
3.1 กำหนดแนวทางเนื้อหาของงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 กำหนดเทคนิคของผลงานศิลปะนิพนธ์.....	22
3.3 กำหนดขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	24
3.4 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์.....	25
3.5 ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง.....	33
3.5.1 สร้างแผนผังสรุปข้อมูล.....	33
3.5.2 สร้างภาพร่างผ่านโปรแกรม Procreate.....	34
3.6 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง.....	58
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	68
4.1 วิเคราะห์ผลงานจากหลักองค์ประกอบศิลป์ของภาพ.....	68
4.1.1 เอกภาพ (Unity).....	69
4.1.2 ดุลยภาพ (Balance).....	71
4.1.3 จุดเด่นหรือการเน้น (Emphasis).....	72
4.2 วิเคราะห์จากทัศนธาตุ.....	73
4.2.1 เส้น (Lines).....	74
4.2.2 รูปร่าง (Shape).....	75
4.2.3 รูปทรง (Form).....	76
4.2.4 สี (Color).....	77
4.2.5 น้ำหนักอ่อน-แก่ (Light and Shade).....	77
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานในแต่ละชิ้น (Composition).....	79
บทที่ 5 บทสรุป.....	91
ภาพผลงานสร้างสรรค์.....	92
บรรณานุกรม.....	98
ประวัติผู้เขียน.....	99

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 Charles Richard Snyder.....	9
2.2 แผนผังองค์ประกอบความหวัง.....	10
2.3 Frederick Herzberg.....	11
2.4 แผนผังองค์ประกอบความหวัง.....	12
2.5 George Frederic Watts.....	13
2.6 George Frederic Watts, Hope 2429.....	14
2.7 Girl with Balloon or There is Always Hope, 2545.....	15
2.8 John William Waterhouse.....	16
2.9 John William Waterhouse, Pandora, 2439.....	17
2.10 The King's Speech.....	18
2.11 ความหวัง.....	20
3.1 แอบหวัง.....	22
3.2 ความหวังในเรือ.....	23
3.3 ความเจียบงั้นแห่งความหวัง.....	23
3.4 ความหวังร่วมกัน.....	24
3.5 โครงเฟรมสำหรับวาดรูป.....	25
3.6 ผ้าใบสำหรับวาดรูป.....	25
3.7 คีมสำหรับดึงผ้าใบ.....	26
3.8 สีรองพื้นสำหรับผ้าใบ.....	26
3.9 พู่กันสำหรับวาดรูป.....	27
3.10 สีน้ำมัน.....	27
3.11 น้ำมันลินซีดสำหรับสีน้ำมัน.....	28
3.12 ภาตสีสำหรับผสมสี.....	28
3.13 ผ้าสำหรับเช็ดสี.....	29
3.14 เกรียงผสมสีน้ำมัน.....	29
3.15 ดินสอสีสำหรับร่างภาพ.....	30
3.16 แก้วสำหรับใส่น้ำมัน.....	30
3.17 ถังสำหรับล้างพู่กัน.....	31

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.18 ทินเนอร์.....	31
3.19 เครื่องยิงบอร์ดแม่เหล็ก.....	32
3.20 เทปกาวหนังไก่.....	32
3.21 โปรแกรม Procreate.....	33
3.22 รูปแผนผังแนวความคิด.....	34
3.23 การตั้งค่าขนาดของภาพร่างโปรแกรม Procreate.....	34
3.24 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 1.....	35
3.25 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 2.....	35
3.26 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 3.....	36
3.27 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 4.....	36
3.28 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 5.....	37
3.29 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 6.....	37
3.30 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 1.....	38
3.31 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 2.....	38
3.32 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 3.....	39
3.33 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 4.....	39
3.34 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 5.....	40
3.35 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 6.....	40
3.36 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	41
3.37 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	41
3.38 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	42
3.39 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	42
3.40 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	43
3.41 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	43
3.42 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	44
3.43 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	44
3.44 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง.....	45
3.45 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 1.....	45

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.46 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 2.....	46
3.47 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 3.....	46
3.48 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 4.....	47
3.49 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 5.....	47
3.50 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 6.....	48
3.51 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	49
3.52 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	49
3.53 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	50
3.54 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	50
3.55 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	51
3.56 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	51
3.57 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง.....	52
3.58 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 1.....	52
3.59 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 2.....	53
3.60 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 3.....	53
3.61 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 4.....	54
3.62 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 5.....	54
3.63 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างขั้นที่ 6.....	55
3.64 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 1.....	55
3.65 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 2.....	56
3.66 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 3.....	56
3.67 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 4.....	57
3.68 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 5.....	57
3.69 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 6.....	58
3.70 เฟรมผ้าใบที่พร้อมสำหรับทำผลงานจริง.....	59
3.71 ทาสีรองพื้นเฟรมผ้าใบ.....	60
3.72 เฟรมผ้าใบที่ทาสีรองพื้นครบ 2 รอบ.....	60
3.73 ร่างภาพด้วยดินสอสีดำ.....	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.74 ทาสีทารองพื้นผ้าใบที่บรอยร่างดินสอสีดำ 1 ชั้น.....	62
3.75 เฟรมผ้าใบที่พร้อมสำหรับลงสีน้ำมัน.....	62
3.76 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นในส่วนของวัตถุ.....	63
3.77 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นในส่วนของพื้นดิน.....	64
3.78 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นโดยรวมของผลงาน.....	64
3.79 ลงสีชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของบรรยากาศท้องฟ้า.....	65
3.80 ลงสีชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของพื้นผิวดิน.....	66
3.81 ลงสีชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของบรรยากาศของภูเขา.....	66
3.82 ลงสีชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดทั้งหมดของผลงาน.....	67
4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 5 “เป้าหมายของความหวัง”.....	69
4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2.....	70
4.3 ภาพแสดงดุลยภาพแบบสมมาตรของผลงานชิ้นที่ 5.....	71
4.4 ภาพแสดงดุลยภาพแบบสมมาตรของผลงานชิ้นที่ 5.....	72
4.5 ภาพผลงานชิ้นที่ 6 “กุญแจเปิดประตูแห่งความหวัง”.....	73
4.6 ภาพแสดงเส้นแบ่งของภาพ.....	74
4.7 ภาพแสดงรูปร่างจากรายละเอียดบนวัตถุในภาพ 1.....	75
4.8 ภาพแสดงรูปร่างจากรายละเอียดบนวัตถุในภาพ 2.....	76
4.9 ภาพแสดงน้ำหนักของผลงานชิ้นที่ 3.....	78
4.10 ภาพวิเคราะห์ “บ้านในความหวัง” 2566.....	79
4.11 ภาพวิเคราะห์ “อุปสรรคของความสุขสบาย” 2567.....	81
4.12 ภาพวิเคราะห์ “การประคับประคองของความหวัง” 2567.....	83
4.13 ภาพวิเคราะห์ “การประคับประคองของความหวัง” 2567.....	85
4.14 ภาพวิเคราะห์ “เป้าหมายของความหวัง” 2567.....	87
4.15 ภาพวิเคราะห์ “กุญแจเปิดประตูแห่งความหวัง” 2567.....	89

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.1 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1.....	92
5.2 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2.....	93
5.3 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3.....	94
5.4 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4.....	95
5.5 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5.....	96
5.6 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6.....	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สืบเนื่องมาจากประสบการณ์ที่พบเห็นฐานะทางสังคมในครอบครัวของคนไทยมีการเติบโตเปลี่ยนแปลงจากสถานะทางสังคมในอดีตอยู่ทุกช่วงเวลาทั้งนี้ก็เพื่อต้องการมีคุณภาพการดำรงอยู่ของชีวิตที่ดียิ่งขึ้นในด้านของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมาจากปัญหาหลากหลายปัจจัย เช่น ปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางสังคม ปัญหาทางที่อยู่อาศัย และปัญหาทางโรคร้ายไข้เจ็บ ล้วนเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อชีวิตหรือความเป็นอยู่อย่างสูง แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่ว่าเหตุผลที่ต้องยอมจำนน トラบใดที่ยังมี “ความหวัง” ก็จะไม่มีการสิ้นหวัง โดยความหวังคือสิ่งที่มนุษย์คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเป้าหมายที่ต้องการให้ไปถึงอย่างชัดเจนและแน่วแน่ว่าความหวังประกอบไปด้วยการมีอิสระทางความคิดในการตัดสินใจ บนเส้นทางที่ตนเองได้เลือกให้ไปถึงเป้าหมายกับสิ่งที่คาดหวัง เมื่อมนุษย์มีความคาดหวังและตั้งเป้าหมาย จึงเป็นธรรมดาที่ย่อมต้องพบเจอกับปัญหาและอุปสรรค ซึ่งปัญหาและอุปสรรคคือบททดสอบที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ ในการตรวจสอบชีวิตระหว่าง “สมหวัง” กับ “สิ้นหวัง” ที่เป็นคู่ตรงข้ามขัดแย้งกันอย่างชัดเจน จึงเกิดการคัดสรรและการแบ่งแยกประเภทความหวังสำหรับมนุษย์ ได้แก่ มนุษย์ที่หมดหวัง มนุษย์ที่ยังมีความหวังและมนุษย์ที่ปราศจากความหวัง

การเผชิญหน้ากับสถานการณ์ยากลำบาก ทำหายและยาวนาน เป็นธรรมดาที่ทำให้หลายๆ คนรู้สึกสับสน ท้อเหี่ยว หรือหมดแรงใจ ด้วยบางครั้งอาจจะต้องเจอกับการสูญเสีย การจากลา ความผิดหวัง หรือยังไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาได้ การเผชิญหน้ากับสถานการณ์เหล่านี้อาจนำไปสู่ภาวะจำยอม และอาจจะมีความคิดว่าตนเองไม่มีอำนาจในการจัดการชีวิตตนเองได้ในทางกลับกัน ในช่วงเวลาเหล่านี้พบว่าปัจจัยหลายด้านที่จะช่วยให้เราสามารถเผชิญหน้าและก้าวผ่านสถานการณ์ยากลำบากไปได้ หนึ่งในนั้น เรียกว่า “ความหวัง” (Hope) ความหวังเป็นคำที่ใช้อธิบายความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองต่อสถานการณ์ในภายภาคหน้า ซึ่งความหวังยังถูกเชื่อมต่อกับเป้าหมาย และความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ได้อย่างสำเร็จ (Edwards, 2552)

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ความหวังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเสมือนเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้คนในสังคม ไม่ว่าจะเป็ความคาดหวังในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความคาดหวังซึ่งผลลัพธ์ที่จะได้มา เป็นต้น บ่อยครั้งที่ผู้คนประสบปัญหาเกี่ยวกับช่วงเวลาเหตุการณ์ที่ไม่เป็นดังหวัง สถานการณ์เหล่านี้ส่งผลให้ผู้คนต่างต้องเผชิญหน้าและพยายามก้าวข้ามผ่านอุปสรรคปัญหา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในอนาคต “ความหวัง” จึงเป็นสิ่งที่เดียวที่ช่วงยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนและนำพาผู้คนให้เชื่อมั่นจนสามารถก้าวผ่านเรื่องราวต่างๆในชีวิตไปได้

ความหวังที่เรากำลังพูดถึงนี้เปรียบเสมือนสภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตนเองและเป็นสภาวะที่เป็นองค์รวมทางสังคมได้เช่นกัน โดยในงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความหวังพบว่า ระดับความหวังของปัจเจกบุคคลมักเกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพและได้รับอิทธิพลทางจิตสังคม (การบรรลุเป้าหมาย การเผชิญกับความเครียด การสนับสนุนทางสังคม การดูแลที่สอดคล้องกับเป้าหมาย) ปัจจัยทางสรีรวิทยา (ฮอร์โมน และสารสื่อประสาท) และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (Corn et al., 2020)¹

ความหวังในเชิงปัจเจกจึงมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นตามมุมมองของแต่ละบุคคล และสภาพแวดล้อมรอบตัวที่จะส่งเสริมให้บุคคลเหล่านั้นมีความหวังและแรงจูงใจในการตั้งเป้าหมายได้ถึงแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากก็ตาม เช่นเดียวกับบทความของ Gallagher ตีพิมพ์ในปี 2013 ศึกษาว่าผู้คนมีความหวังให้ชีวิตของพวกเขาในอีก 5 ปีข้างหน้าจะดีเท่าหรือดีกว่าปัจจุบันหรือไม่ การศึกษานี้รวบรวมผู้คนมากกว่า 100,000 คนจากกว่า 100 ประเทศ และพบว่าผู้คนทั่วโลกมีความหวังในเชิงบวกสำหรับอนาคต และมักจะเชื่อว่าสิ่งนี้จะดีหรือเท่าเทียมกับปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นว่า ความหวังเป็นเป็นทรัพยากรที่แม้แต่คนที่กำลังเผชิญกับอุปสรรคทุกประเภทก็สามารถรักษาไว้และสามารถพึ่งพาเพื่อรับมือกับความเครียดต่าง ๆ ได้อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็ความหวังในเชิงปัจเจกหรือความหวังที่ถูกรับรู้ในเชิงสังคม สิ่งหนึ่งที่เห็นได้อย่างสอดคล้องคือ การที่เรามีความหวังนั้น นอกจากจะทำให้มีมุมมองต่อสถานการณ์ในอนาคตด้วยการมองโลกในแง่ดีแล้ว ยังเป็นการสะท้อนการรับรู้อำนาจในการจัดการชีวิตตนเอง (Internal locus of control) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการก้าวผ่านอุปสรรค เมื่อเรารู้ว่าเราสามารถจัดการปัญหาได้ หรือเราเชื่อว่าเราสามารถแก้ไขได้ ความเชื่อมั่นในตนเองจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา เมื่อเป็นเช่นนี้

¹ วรภัฏ รัตนพันธ์. เมื่อชีวิตยังมีหวัง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

<https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/hope/>, 2565, 16 ธันวาคม 2566

แล้ว ไม่เพียงแต่เราจะจัดการปัญหาได้ แต่เราจะสามารถส่งต่อความเชื่อมั่นนี้ให้กับสังคมต่อไปได้ เมื่อสังคมมีความหวัง เราจะเห็นการร่วมแรงร่วมใจในการขับเคลื่อนสังคมเช่นกัน (Bailey et al.2007 ; Froman , 2010)²

จากการศึกษาและวิเคราะห์ “ความหวัง” ไม่ใช่แค่เพียงอารมณ์หรือแค่เพียงความรู้สึก ความหวังยังคงเป็นวิธีคิดที่จูงใจให้เกิดการพยายามการเรียนรู้ทำสิ่งใหม่ที่ท้าทาย และความอดทนต่อข้อผิดพลาด เมื่อเกิดข้อผิดพลาดสิ่งสำคัญคือ ต้องเกิดการเรียนรู้ที่ไม่กระทำผิดพลาดซ้ำอีก ก่อให้เกิดกระบวนการที่นำไปสู่การพัฒนาตนเอง และกระบวนการทางความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ ความปรารถนาและความหวังของผู้คนแต่ละสถานะทางสังคม โดยผ่านประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ และนำเสนอเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรม เพื่อแสดงเรื่องราวผ่านแนวคิดและประสบการณ์ ให้ผู้ที่ได้รับชมใช้ประสบการณ์ร่วมกับผลงานของผู้สร้างสรรค์ ตีความหมายของ “ความหวัง” ในรูปแบบของผู้ชมเอง และต้องการให้ผลงานสร้างสรรค์สื่อสารผ่านผู้ชมได้สังเกตเห็นจุดเด่นกับความย้อนแย้งกับเรื่องราวในผลงานสร้างสรรค์ เปรียบเสมือนให้ผู้ชมได้เกิดการสนทนาและตั้งคำถามอย่างขบขันกับผลงานของผู้สร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้รู้สึกถึงชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยความหวังที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตตนเองด้วยเช่นกัน และเป็นผู้ดำรงอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น เข้าใจถึงความรู้สึกผู้คนในสังคม ผู้สร้างวัตถุประสงค์นำเสนอความรู้สึกที่ย้อนแย้งตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์มาจัดวางองค์ประกอบเพื่อสร้างมิติการรับรู้การมองเห็นให้กับผู้ชม และสะท้อนเรื่องราวจากความหวังภายในจิตใจอันเกิดจากความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไป จนก่อให้เกิดการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงของผู้คนในสังคมทั้งหมดตามรูปแบบและวิธีการของตนเพื่อการดำรงอยู่ ผู้สร้างสรรค์ถ่ายทอดผ่านรูปแบบผลงานจิตรกรรม ภายใต้หัวข้อ “ ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง ”

² วรกัญ รัตนพันธ์. **เมื่อชีวิตยังมีหวัง.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

<https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/hope/>, 2565, 17 ธันวาคม 2566

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.2.1 เพื่อนำเสนอมุมมองของผู้สร้างสรรค์ในประเด็นที่สอดคล้องกับปรากฏการณ์ทางสังคมในช่วงเวลาปัจจุบัน ในรูปแบบศิลปะทางจิตรกรรม (Painting)

1.2.2 เพื่อศึกษาความหมายและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหวังของมนุษย์

1.2.3 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้ผู้ชมได้ใช้ประสบการณ์ร่วม และตีความหมายกับผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ

1.2.4 เพื่อต้องการถ่ายทอดพื้นที่แห่งความหวังของมนุษย์ในแต่ละสถานการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผ่านภาพตัวแทนจากเหตุการณ์ต่าง ๆ

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ผลงานชุดนี้เกิดจากประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์และบุคคลใกล้เคียงที่รอบตัวจนนำมาเป็นแรงบันดาลใจที่ต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ผ่านแนวคิดเกี่ยวกับความปรารถนาและความหวังของผู้คนแต่ละสถานะทางสังคมในรูปแบบปัจจัยต่าง ๆ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตสู่ปัจจุบัน ผ่านการบอกเล่าเรื่องราวและอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทต่างๆของชีวิตผลงานชุดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างให้เกิดความขัดแย้งกับความเป็นไปได้ของความเป็นจริง โดยผ่านการสร้างสรรค์จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting) ในรูปแบบของ ศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) หรือ ศิลปะรูปแบบเหนือจริง ซึ่งเป็นศิลปะที่วากันด้วยเรื่องของ การถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแปลกแยกโดดเดี่ยว ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์โดยใช้วิธีการสร้างจุดเด่นของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในผลงาน และความเป็นवाद้าของพื้นที่เสมือนจริง เพื่อขับเน้นจุดเด่นของผลงานให้ผู้ชมสังเกตเห็นเป็นสิ่งแรก เปรียบเสมือนการตั้งเป้าหมายของความหวัง ในท่ามกลางความขุ่นมัวของสภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคในผลงานชุดสร้างสรรค์ที่นำเสนอ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 รูปแบบผลงานเป็นการนำเสนองาน ศิลปะในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ใช้สถานที่ที่มีอยู่จริงและสถานที่สมมุติขึ้นมา เพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากเหตุการณ์ต่างๆในผลงาน

1.4.2 เนื้อหาในผลงานบอกเล่าเรื่องราวจากอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นผ่านการจัดวางแสง สี ที่สะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ในแต่ละช่วงของสถานการณ์เพื่อสร้างความรู้สึกลึกถึง “ความหวัง” และเพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายของชีวิตที่สะท้อนอยู่ในผลงานศิลปะ

1.4.3 เทคนิคในการนำเสนอภาพผลงานทางศิลปะการสร้างสรรค์ขึ้นโดยการใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas)

1.4.4 จำนวนผลงานมีทั้งหมด 6 ชิ้น

1.4.4.1 ขนาด 170 x 180 เซนติเมตร

1.4.4.2 ขนาด 180 x 160 เซนติเมตร

1.4.4.3 ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

1.4.4.4 ขนาด 160 x 170 เซนติเมตร

1.4.4.5 ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

1.4.4.6 ขนาด 180 x 180 เซนติเมตร

1.5 ขั้นตอนของการศึกษา

ขั้นตอนของการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์ โดยผ่านประสบการณ์ส่วนตัวและประสบการณ์จากบุคคลรอบตัว เพื่อนำไปศึกษาค้นคว้าและหาข้อมูล จากทางทฤษฎีวรรณกรรม และสื่อข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

- 1.5.1 สืบค้นประเด็นทางความคิดและ ประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อกำหนดหัวข้อให้การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ
- 1.5.2 สืบค้นแหล่งข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เพื่อทำการศึกษาและทำความเข้าใจ
- 1.5.3 วิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้ศึกษาโดยผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อสร้างภาพร่าง
- 1.5.4 สร้างภาพร่างของผลงานสร้างสรรค์โดยวางองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เหมาะสม
- 1.5.5 สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะจิตรกรรม

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานภายใต้หัวข้อ “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง” ได้เริ่มขึ้นหรือเกิดจากผู้สร้างสร้างสรรค์ได้ผ่าน และประสบกับเหตุการณ์ของความหวัง จากตนเองและบุคคลรอบตัวของผู้สร้างสรรค โดยจากรากฐานครอบครัวทางสังคมของผู้สร้างสรรค มีความต้องการทางปัจจัยและประสบกับปัญหาในชีวิตเป็นประจำตั้งแต่อดีตสู่ปัจจุบัน และอาจสืบเนื่องถึงในอนาคต จึงได้เกิดทัศนคติต่อปัจจัยของความหวังจากเหตุการณ์ต่าง ๆ จนนำมาซึ่งความพยายามเพื่อการศึกษาทำความเข้าใจต่อความหวังและ จากการศึกษาหาความรู้จึงสรุปได้ว่ามนุษย์มีแรงจูงใจเสมอในการกระทำสิ่งใด ๆ และสิ่งนั้นย่อมมีความหวังความต้องการเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น เพราะหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วยเช่นกัน

ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้จาก จากทางทฤษฎี วรรณกรรม และสื่อข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

- 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง “ความหวัง” ในพระพุทธศาสนาเถรวาท
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีแห่งความหวัง
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ
- 2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน
- 2.5 อิทธิพลที่รับจากภาพยนตร์
- 2.6 อิทธิพลที่ได้รับจากบทเพลง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง “ความหวัง” ในพระพุทธศาสนาเถรวาท

ความเป็นจริงในโลกมนุษย์เป็นสิ่งที่ชีวิตที่อาศัยอยู่ และใช้ชีวิตประกอบไปด้วยกับปัญหา ต่าง ๆ ทั้งปัญหาทางธรรมชาติ ปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมไปถึงปัญหาจากโรคร้ายไข้เจ็บ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสุข และความมั่นคงของสังคมมนุษย์ ดังนั้น ภาพของของการใช้ชีวิตของมนุษย์อยู่ได้อย่างมีความหวัง จึงปรากฏอยู่ทั่วไปในทุกสังคม จิตใจที่มีความหวังจะสร้างพลังให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ สิ่งหนึ่งที่ได้ถูกนำมาสร้างความหวังให้แก่มนุษย์ คือ คำสอนทางศาสนา กล่าวเฉพาะพุทธศาสนา โดยความทุกข์ของมนุษย์ที่มาพร้อมกับชีวิตโดยธรรมชาติ เช่น ความเกิด ความแก่ ความเจ็บป่วย และความตาย โดยในทางพุทธศาสนาได้มีคำสอนมากมาย ที่เกี่ยวกับการให้ความหวังแก่สังคมมนุษย์ที่ต้องเผชิญ ที่เกี่ยวกับกับความทุกข์ต่าง ๆ ซึ่งพุทธศาสนามีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การดับทุกข์ คำสอนของพระพุทธเจ้าที่สามารถแบ่งเป็นสองระดับคือ ระดับโลกียะ และระดับโลกุตระ นั้นในท้ายที่สุดแล้วก็สนับสนุนชาวพุทธ ให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว ตามคำสอนสำคัญเรื่องอริยสัจ 4 ชีวิตของมนุษย์โดยทั่วไปประกอบด้วย ความทุกข์ ไม่มีชีวิตของใครที่ไม่ข้องเกี่ยวกับความทุกข์ หากพิจารณาเห็นความทุกข์และอยากหลุดพ้น จากทุกข์ มนุษย์ต้องยอมรับสภาพความจริงของความทุกข์และมองความจริงนั้นอย่างตระหนักรู้ เพื่อนำไปใช้และปรับเปลี่ยนในชีวิต (พิชญรัตน์ เหมนาไลย และเดโชพล เหมนาไลย, 2563 : ออนไลน์)³

จากการศึกษาและนำมาวิเคราะห์แนวคิดเรื่อง “ความหวัง” ในพุทธศาสนาเถรวาท ได้ว่าปัญหาหรืออุปสรรคนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนย่อมประสบพบเจอ จึงเป็นบ่อเกิดของความหวัง โดยความหวังเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีแรงผลักดันในการขับเคลื่อนการดำรงชีวิตต่อไป ซึ่งตามหลักคำสอนของ พุทธศาสนา เป็นสิ่งที่ตักเตือนในมนุษย์ยอมรับความเป็นจริงในสิ่งที่เป็นอย่างอยู่

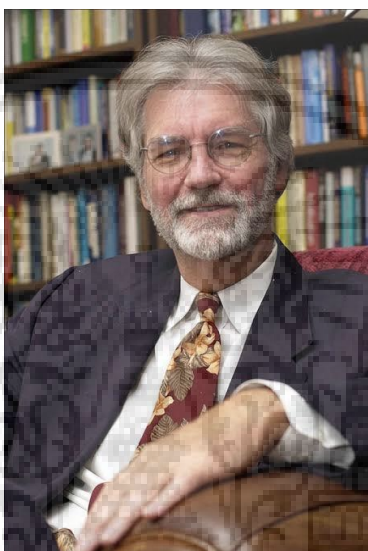
³ พิชญรัตน์ เหมนาไลย และเดโชพล เหมนาไลย. ความหวังในพุทธศาสนาเถรวาท. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JGSR/article/download/242959/165321>,

2563, 18 ธันวาคม 2566

2.2 แนวคิดทฤษฎีแห่งความหวัง

ความหวัง (Hope) สามารถอธิบายได้ในเชิงจิตวิทยาได้ว่า ความหวังเป็นกลไกของความคิดเชิงบวกที่ทำให้มนุษย์ยังรักษาความมุ่งมั่นในการลงมือทำงานบรรลุเป้าหมาย โดยความรู้สึกรู้สึกมีหวังมักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาวิกฤต ทำให้มนุษย์ได้พบความเป็นไปได้ใหม่ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

ภาพที่ 2.1 Charles Richard Snyder

แหล่งที่มา (ออนไลน์) : <https://thematter.co/social/hope-in-hopless-world/7408>

(สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566)

ทฤษฎีแห่งความหวัง (Hope Theory) เป็นแนวคิดทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นจาก ชาร์ลส์ ริชาร์ด สไนเดอร์ (Charles Richard Snyder) นักจิตวิทยาและผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเชิงบวกชาวอเมริกัน สไนเดอร์ได้อธิบายทฤษฎีแห่งความหวังและอธิบายองค์ประกอบทางความคิด 3 ประการ ที่ทำให้ความหวังเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต ได้แก่

2.2.1 เป้าหมาย (Goals)

ความหวังจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีบางอย่างให้หวังถึง สิ่งนั้นคือเป้าหมาย เป้าหมายมีหลายหลากรูปแบบแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล และเกิดขึ้นได้ในทุกช่วงชีวิตในทุกช่วงเวลา โดยเป้าหมายที่จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยหล่อเลี้ยงความหวังควรเป็นเป้าหมายที่มี ความหมายและความสำคัญ เป็นสิ่งที่ทำให้การดำรงอยู่มีความหมาย ซึ่งปัญหาก็คือ คนส่วนใหญ่มักมีเป้าหมายที่จะทำสิ่งอื่นเพื่อคนที่รัก ซึ่งแม้เป้าหมายเหล่านี้จะเป็นเรื่องที่ดี แต่อีกแง่หนึ่ง การทุ่มเททำเพื่อคนอื่นตลอดเวลา ก็อาจทำให้ลืมให้ความสำคัญกับตนเอง ทฤษฎีแห่งความหวังจึงเป็นการถูกคิดถึง “เป้าหมายนี้สำคัญอย่างไร” และ “คุณค่าที่ยึดถือคืออะไร” ซึ่งหากเป้าหมายสอดคล้องกับคุณค่าที่ยึดถือ ความหวังก็จะเป็นพลังให้สู้บนแนวทางเพื่อพิชิตเป้าหมายในอนาคตได้

2.2.2 กระบวนการ หรือเส้นทาง (Pathways)

กลยุทธ์ หรือแผนปฏิบัติที่จะทำให้ไปถึงเป้าหมาย โดยเป็นวิธีการให้ถึงผลลัพธ์โดยเร็ว หรือซับซ้อน สิ่งสำคัญคือการ ลงมือทำ เพื่อให้ส่งผลเชิงบวกกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งโดยการทำไม่ลงมือทำ เพียงเพราะรู้สึกว่าเส้นทางยากและยาวนานเกินไปที่จะถึงเป้าหมาย ฉะนั้น การยึดมั่นเป็นสิ่งสำคัญ

2.2.3 ความเชื่อมั่น (Agency)

ในทฤษฎีแห่งความหวัง ความเชื่อมั่น หมายถึงแรงขับเคลื่อนที่ผลักดันให้เดินหน้าต่อสู้เพื่อเป้าหมายอย่างแน่วแน่ มั่นคง มั่นใจ ไม่ย่อท้อ ซึ่งทั้งหมดเกิดขึ้นจากความเชื่อมั่นในตนเอง คือการมีทัศนคติที่ว่า “ต้องทำได้” แต่ถึงกระนั้นผู้คนส่วนใหญ่มักสร้างเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่อตนเองขึ้นมาขัดทัศนคติ “ต้องทำได้” ดังนั้นจึงต้องสร้างแนวคิดให้กำลังใจต่อตนเอง เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้ไปถึงยังเป้าหมายที่คาดหวังไว้ (ภาวดี อภิภูณวัฒน์, 2566 : ออนไลน์)⁴

ภาพที่ 2.2 แผนผังองค์ประกอบความหวัง

⁴ ภาวดี อภิภูณวัฒน์. ทฤษฎีแห่งความหวัง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

<https://plus.thairath.co.th/topic/everydaylife/103531>, 2566, 18 ธันวาคม 2566

จากการศึกษาและนำมาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีแห่งความหวัง ได้ว่าเนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่คาดเดาไม่ได้ แม้เราจะตั้งเป้าหมายและจัดการระเบียบในการวางแผนไว้อย่างดี นั่นก็อาจจะเกิดเหตุผิดพลาดขึ้นอย่างไม่ทันได้ตั้งหลักหรืออาจมีเหตุให้พบเจออุปสรรค ความหวังจึงเป็นสภาวะของภายในจิตใจ ที่ไม่ใช่เพียงแค่อารมณ์ความรู้สึกมีความสุขเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งนี้เป็นกลไกเอาตัวรอดที่ช่วยให้มนุษย์สร้างเกราะคุ้มกันตัวเองจนสามารถผ่านช่วงเวลา สถานการณ์ที่มีสภาวะกดดัน หรือต้องเอาตัวรอดในชีวิตไปได้

2.3 แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ คือ พลังที่ผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และกำหนดทิศทางเป้าหมายของพฤติกรรม ด้วยความพยายามในการกระทำเพื่อนำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละอย่างแน่วแน่ โดยมีกระบวนการเกิดจากการที่มนุษย์ทุกคนมีความคาดหวัง ความต้องการ และ เป้าหมายชีวิต ทำให้เกิดแรงขับ เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย เพราะฉะนั้นแรงจูงใจจึงมีอิทธิพลในการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และรักษาพฤติกรรมนั้นไว้ เพื่อให้ตนเองนั้นได้สิ่งที่คาดหวัง หรือต้องการ

ภาพที่ 2.3 Frederick Herzberg

แหล่งที่มา (ออนไลน์) <https://www.oexplorador.com.br/frederick-herzberg/>

(สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 แผนผังองค์ประกอบความหวัง

ทฤษฎีของ เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) ทฤษฎี 2 ปัจจัย (Herzberg's Two-Factor Theory) ได้มีการพัฒนาในปี พ.ศ. 2493-2502 และในช่วงแรกของปี พ.ศ. 2503-2512 กล่าวได้ว่า ทฤษฎี 2 ปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงาน และ ปัจจัยยอนามัยหรือปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2556 : ออนไลน์)⁵

2.3.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation factor)

เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการทำงานที่มีอิทธิพลในการสร้างความพึงพอใจในการทำงาน เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานด้วยความพึงพอใจ และเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ทัศนคติที่บวกต่อการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3.2 ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance factor)

เป็นปัจจัยที่จะค้ำจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีปัจจัยค้ำจุนหรือมีไม่เพียงพอ จะทำให้เกิดการไม่พึงพอใจในการทำงานแต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ถ้าไม่ให้อปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดปัจจัยในการทำงาน

จากการศึกษาและนำมาวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่าเนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่คาดเดาไม่ได้ แรงจูงใจนี้เปรียบเสมือนพลังที่ผลักดันให้ผู้คนต่างกำหนดทิศทางเป้าหมายของพฤติกรรม ด้วยความพยายามในการกระทำเพื่อนำไปสู่เป้าหมายแต่เป็นกลไกเอาตัวรอดที่ช่วยให้มนุษย์สามารถผ่านวันเวลาที่ยากเย็นในชีวิตไปได้

⁵ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. แนวคิดทฤษฎีทฤษฎีสองปัจจัย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

http://cmuir.cmu.ac.th/bitstream/6653943832/10259/5/mba30955ac_ch2.pdf, 2556,

19 ธันวาคม 2566

2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.4.1 จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส (George Frederic Watts)

จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส (George Frederic Watts) เกิดปี พ.ศ. 2360 ในเมืองลอนดอนที่ประเทศอังกฤษ วัตต์สเป็นจิตรกรและประติมากรที่เกี่ยวข้องกับขบวนการ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม (Symbolist) วัตต์สเป็นที่รู้จักในการสร้างสรรค์ผลงานในเชิงเปรียบเทียบ เช่น ความหวัง ความรักและชีวิต โดยผลงานจิตรกรรมของวัตต์สเป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักรสัญลักษณ์ที่เรียกว่า “บ้านแห่งชีวิต” ซึ่งอารมณ์และแรงบันดาลใจของชีวิตทั้งหมดจะแสดงเป็นภาษาสัญลักษณ์สากล (Wikipedia : 2565)⁶

ภาพที่ 2.5 George Frederic Watts

แหล่งที่มา (ออนไลน์) : https://hmong.in.th/wiki/George_Frederic_Watts

(สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566)

โดยผลงานทางจิตรกรรม ความหวัง (Hope) ของ จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส (George Frederic Watts) เป็นส่วนหนึ่งในอิทธิพลของการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งผลงานจิตรกรรม ความหวัง (Hope) เป็นหนึ่งในชุดหัวข้อเชิงเปรียบเทียบที่วัตต์สตั้งใจสร้างไว้เป็นส่วนหนึ่งใน “บ้านแห่งชีวิต” ในภาพวาดจิตรกรรม ความหวัง (Hope) เป็นผู้หญิงตาบอดซึ่งนั่งอยู่บนโลกและเล่นพิณที่สายขาดเหลือเพียง

⁶ Wikipedia. จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

https://en.wikipedia.org/wiki/George_Frederic_Watts, 2565, 18 ธันวาคม 2566

สายเดี่ยว ผู้หญิงในภาพก็มิใช่เพื่อฟังเพลงอันแผ่วเบา ซึ่งความพยายามของเธอก็ดูสิ้นหวัง บรรยากาศโดยรวมเป็นความโศกเศร้าและความอ้างว้างมากกว่าความหวัง ความรู้สึกเศร้าโศกของภาพได้รับการเสริมแต่งด้วยพู่กันอันนุ่มนวลและหมอกโปร่งแสงที่ห่อหุ้มลูกโลกที่ลอยอยู่ ผู้สร้างสรรค์จึงได้รับอิทธิพลจากผลงานชิ้นนี้ทางด้านแนวความคิดเกี่ยวกับความหวัง ที่มีในผลงานของศิลปินและเรื่องราว ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 2.6 George Frederic Watts, Hope, 2429 สีน้ำมันบนผ้าใบ, 142.2 x 111.8 เซนติเมตร
แหล่งที่มา (ออนไลน์) : <https://www.tate.org.uk/art/artworks/watts-hope-n01640>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566)

2.4.2 แบงก์ซี (Banksy)

แบงก์ซี (Banksy) เป็นศิลปินและนักเคลื่อนไหวทางการเมือง ชาวอังกฤษที่ใช้นามแฝง โดยชื่อจริงและตัวตนของแบงก์ซียังไม่ได้มีการยืนยัน และยังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกัน โดยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของเขาเป็นเชิง เสียดสี และคำคม ที่ท้าทายความคิด โดยผสมผสานอารมณ์ซับซ้อนที่มีดหม่นเข้ากับ งานกราฟฟิตี (Graffiti) ที่ใช้เทคนิคการฉลุลาย ใช้โทนสีชาวกับดำเป็นส่วนใหญ่ที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งการจัดแสดงผลงานงานของแบงก์ซีส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ ที่ผู้คนสามารถรับชมได้อย่างทั่วถึงตามเมืองสำคัญต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผลงานศิลปะกราฟฟิตี้ ของแบงก์ซีที่ชื่อ เด็กหญิงกับลูกโป่ง (Girl with Balloon) เป็นส่วนหนึ่งในอิทธิพลของการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งผลงานเด็กหญิงกับลูกโป่ง เป็นภาพเด็กน้อยผู้หญิงที่พันด้วยสีสเปรย์ สีขาวดำ เธอเอื้อมมือไปจับลูกโป่งสีแดงสดรูปหัวใจที่ลอยจากเชือก ทำให้ผู้ชมต้องคำถามกับผลงาน ว่าเด็กผู้หญิงคนนี้กำลังเอื้อมมือไปจับลูกโป่ง (สัญลักษณ์แห่งความสุขในวัยเด็ก) หรือว่าเธอปล่อยให้ลูกโป่งหลุดมือไปและเฝ้าดูอย่างหน้าเสียดาย ในขณะที่ลูกโป่งลอยหายไปสู่อากาศ ภาพนี้อาจตีความหมายได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แทนความสูญเสียวัยเด็กและความบริสุทธิ์ ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ลูกโป่งสีแดงเป็นเพียงจุดสีเดียวเท่านั้น จึงเป็นสัญลักษณ์ต้นแบบของวัยเด็กและอิสรภาพที่หลายคนสัมผัสได้ มากกว่าของเล่นธรรมดาในวัยเด็ก ภาพนี้ยังสะท้อนถึงความเปราะบางของสิ่งที่ลูกโป่งเป็นตัวแทน นั่นคือ ความบริสุทธิ์ ความฝัน ความหวัง และความรัก ผลงานเด็กหญิงกับลูกโป่ง ได้ปรากฏตัวครั้งแรกในรูปแบบกราฟฟิตี้ ซึ่งแสดงครั้งแรกบริเวณร้านค้าในย่าน Shoreditch ในปี พ.ศ. 2545 และต่อมาแสดงที่ย่าน Southbank ของลอนดอนในปีเดียวกัน โดยคราวนี้มีคำจารึกว่า “There is Always Hope” มีความหมายว่า “ยังมีความหวังเสมอ” กำกับไว้ในผลงานด้วย ผู้สร้างสรรค์จึงได้รับอิทธิพลจากผลงานชิ้นนี้ทางด้านแนวความคิดและกระบวนการทางเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำมาประยุกต์ใช้ในผลงานสร้างสรรค์ของตนเอง (Banksy explained : 2564)⁷

ภาพที่ 2.7 Girl with Balloon or There is Always Hope, 2545, กราฟฟิตี้สีสเปรย์, สะพานเซาท์แบงก์ แหล่งที่มา (ออนไลน์) : https://en.wikipedia.org/wiki/Girl_with_Balloon (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566)

⁷ Banksy explained. จากกราฟฟิตี้สัญลักษณ์แห่งประวัติศาสตร์ศิลปะ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://banksyexplained.com/issue/girl-with-balloon-graffiti-legend/>, 2564, 20 ธันวาคม 2566

2.4.3 จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์ (John William Waterhouse)

จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์ (John William Waterhouse) วันเกิดของเขายังไม่ทราบที่แน่ชัด เขาเป็นจิตรกรชาวอังกฤษที่รู้จักกันดีในการทำงานในสไตล์วิชาการ ต่อมาได้นำเอาสไตล์และเนื้อหาของกลุ่มพรีราฟาเอลไลท์ มาใช้ภาพวาดของเขาเป็นที่รู้จักจากภาพผู้หญิงจากทั้ง ตำนานเทพเจ้ากรีก โบราณ และตำนานกษัตริย์อาเธอร์ ผลงานส่วนใหญ่แสดงภาพผู้หญิงสาวสวยคนหนึ่งในเครื่องแต่งกายเหมือนราวกับฉากในประวัติศาสตร์

ภาพที่ 2.8 John William Waterhouse

แหล่งที่มา (ออนไลน์) : https://en.m.wikipedia.org/wiki/John_William_Waterhouse

(สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2566)

โดยผลงานทางจิตกรรม แพนดอร่า (Pandora) ของ จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์ (John William Waterhouse) ในราวปี พ.ศ. 2439 โดยเกิดจากตำนานแพนดอร่าผู้หญิงคนแรกตามตำนานเทพเจ้ากรีกที่ถูกสร้างขึ้นตามคำสั่งของซุส พร้อมกับหีบแห่งความหายนะที่ซุสสร้างขึ้นจากโทสะ เพื่อนำความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั่วร้ายทั้งหมดเข้าสู่ชีวิตของมนุษย์ เหตุเกิดจากเทพโพรมีธีอุสได้ขโมยของขวัญแห่งไฟไปมอบให้แก่มนุษย์ โดยฝ่าฝืนพระประสงค์ของซุส ต่อมาแพนดอร่าจึงได้เปิดหีบที่บรรจุความชั่วร้ายของเผ่าพันธุ์มนุษย์ออก คือ ความชรา ความเจ็บป่วย ความหลงใหล ความยากจน และอื่น ๆ ด้วยความอยากรู้อยากเห็นของเธอจึงทำให้เกิดหายนะที่แพร่กระจายไปทั่วออกจากหีบ ในจังหวะท่ามกลางความหายนะที่โกลาหล แพนดอร่าปิดหีบลง สิ่งสุดท้ายที่หลงเหลืออยู่ในหีบนั้นคือ “ความหวัง” ผลงานชิ้นนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากเรื่องราว ในตำนานเทพเจ้ากรีกที่เกี่ยวข้องกับความหวัง จึงได้นำมาวิเคราะห์และผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อนำประยุกต์ใช้ในผลงานสร้างสรรค์ (Wikipedia : 2545)⁸

ภาพที่ 2.9 John William Waterhouse, Pandora, 2439 สีน้ำมันบนผ้าใบ, 152 x 91 เซนติเมตร
แหล่งที่มา (ออนไลน์) : <https://thematter.co/social/hope-in-hopeless-world/7408>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2566)

⁸ Wikipedia. จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

https://en.m.wikipedia.org/wiki/John_William_Waterhouse, 2545, 23 ธันวาคม 2566

2.5 วรรณกรรมจากภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง The King's Speech เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศอังกฤษ โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของกษัตริย์จอร์จที่ 6 (แสดงโดย Colin Firth) ผู้มีข้อบกพร่องเรื่องการพูดตั้งแต่เด็ก โดยในภาพยนตร์ได้เล่าเรื่องช่วงเวลา ของบ้านเมืองกำลังก้าวสู่ภาวะสงคราม เสียงจากผู้นำประเทศ คือสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความหวัง ความเชื่อมั่น และความอบอุ่นใจ ให้กับประชาชน การที่กษัตริย์จอร์จที่ 6 จะก้าวออกมาพูดกับประชาชนของพระองค์เองด้วยน้ำเสียงที่ฟังดูหนักแน่นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย พระองค์ต้องเอาชนะอาการพูดติดอ่างของตัวเองอย่างเร่งด่วน และที่สำคัญต้องเอาชนะความกลัวและความกังวลที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 2.10 The King's Speech

แหล่งที่มา (ออนไลน์) : <https://www.adventuremomscd.com/kings-speech-dc/>
(สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2566)

สิ่งน่าประทับใจและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้สร้างสรรค์ คือมิตรภาพและความรักที่กษัตริย์จอร์จที่ 6 ได้รับจากคนรอบข้าง เช่น เป็นคนรักอย่างเอลิซาเบท (แสดงโดย Helena Bonham Carter) ที่คอยพาสามิตรีเวนหาวิธีการบำบัดรักษาอยู่ตลอดเวลา และไลโอเนล ลีอก (แสดงโดย Geoffrey Rush) คุณหมอคนสำคัญที่ช่วยให้กษัตริย์จอร์จที่ 6 มองเห็นความหวังในการพูดต่อหน้าสาธารณชนของตัวเอง โดยภาพยนตร์เรื่อง The King's Speech ได้สร้างข้อคิดให้กับผู้สร้างสรรค์คือ ก่อนจะเป็นผู้สร้างความหวังให้คนอื่นได้ ตนเองย่อมต้องมีความหวังในใจตัวเองเสียก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 อิทธิพลที่ได้รับจากบทเพลง

บทเพลง ความหวัง โดย หิน เหล็ก ไฟ บทเพลง ความหวัง เป็นบทเพลงแนวร็อกเพื่อชีวิตขับร้อง โดยวงดนตรีเพลงร็อก หิน เหล็ก ไฟ ในเนื้อหาของมิวสิกวิดีโอเพลง (Music Video) อ้างอิงมาจากชีวิตจริงของบุคคลในมิวสิกวิดีโอเพลงสะท้อนชีวิตของผู้คนที่ต่อสู้ในสังคม โดยเชื่อมั่นในความหวังของตนเอง จนท้ายที่สุดได้ประสบความสำเร็จสมหวังในเป้าหมาย ซึ่งในเนื้อหาของบทเพลงได้แรงบันดาลใจมาจากชีวิตจริงของคนสู้ชีวิต และบอกเล่าเรื่องราวของความหวัง ในวันใหม่เป็นกำลังใจให้กับผู้ฟัง โดยเนื้อหาบางส่วนดังต่อไปนี้

“บทชีวิตแม้มันจะหนักหนา ฟ่ายังมีเมตรตา

ยังเหลือไว้ให้แคลมหายใจ

กับความหวังที่ยังไม่หยุดหวัง

เพื่อคนที่อยู่ข้างหลัง

จะเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

เหนื่อยเพียงใดวันนี้ยังมีความหวัง”

จากบทเพลง ความหวัง ได้เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้สร้างสรรค์ โดยมีเนื้อหาของบทเพลง และมิวสิกวิดีโอเพลง บางส่วนที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์จากในอดีต จึงเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงาน ในหัวข้อ “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง

ภาพที่ 2.11 ความหวัง

แหล่งที่มา (ออนไลน์) : <https://www.springnews.co.th/news/hot-issue/842202>

(สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์ได้จัดกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ทั้งการสร้างสรรค วิธีการดำเนินงานตามขั้นตอน และวิธีการกระบวนการทางความคิดในผลงานสร้างสรรค์ เพื่อการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสมบูรณ์แบบ และสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างด้วยดี โดยผ่านการวิเคราะห์จากประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ และบุคคลรอบตัว ซึ่งผลงานของผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทอดความรู้สึกเรื่องราวของความหวัง ผ่านเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน เพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ และตีความหมายกับผลงานสร้างสรรค์

3.1 กำหนดแนวทางเนื้อหาของการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์

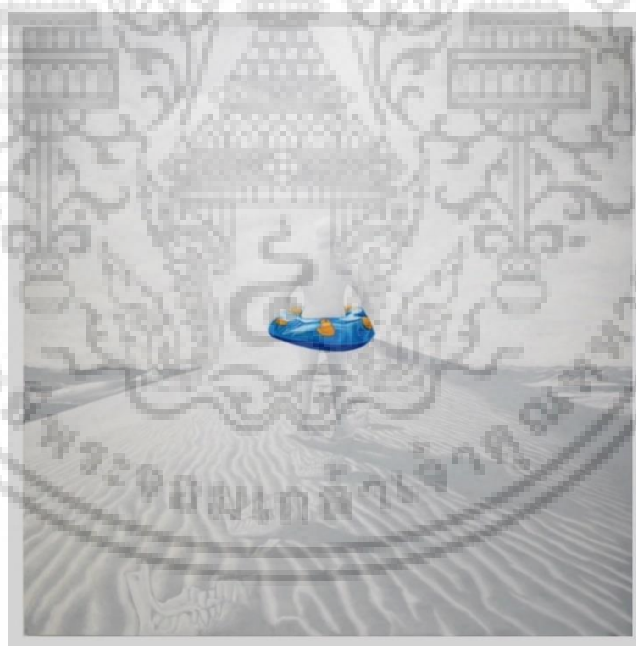
มนุษย์ทุกคนในโลกย่อมเกิดมาพร้อมกับปัญหา และอุปสรรค ติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิด จึงทำให้มนุษย์เกิดความหวังในปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการที่จะสมหวัง หรือ จะผิดหวัง อาจเกิดขึ้นได้กับทุกคนได้ทุกช่วงเวลา ซึ่งขึ้นอยู่กับการกระทำพิจารณาภายใต้ในเหตุการณ์ที่กำหนดให้มนุษย์ทุกคน มีความหวัง จึงเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการซึ่งเป็นสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในแต่ละบุคคลอาจมีความหวังไม่เท่ากันในแต่ละช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ โดยผู้สร้างสรรค์เป็นมนุษย์ที่มีความหวังอยู่เสมอ จากอดีตสู่ปัจจุบัน และภายภาคหน้ายังคงมีความหวังอยู่ ผู้สร้างสรรค์ได้เกิดการวิเคราะห์จากประสบการณ์จากเรื่องราวของตนเอง และบุคคลรอบของผู้สร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำผลงานศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์จึงต้องการนำเสนอผลงานที่แสดงออกถึงเรื่องราวของความหวัง ในรูปแบบจิตรกรรมสีน้ำมัน โดยใช้แสงเงา สี สัน พื้น ที่จากสถานที่ที่มีอยู่จริง และพื้นที่จากจินตนาการของผู้สร้างสรรค์

3.2 กำหนดเทคนิคของผลงานศิลปะนิพนธ์

สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) หรือ ศิลปะเหนือจริงเป็นศิลปะที่ว่ากันด้วยเรื่องของ การถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแปลกแยกโดดเดี่ยว โดยใช้สีน้ำมันในการสร้างสรรค์ ใช้เทคนิคสีน้ำมันในแบบ 2 รูปแบบ

1. ใช้เทคนิคสีน้ำมันแบบสีขาวดำ โดยใช้กับสภาพแวดล้อม บรรยากาศ และมนุษย์ในผลงาน เพื่อสร้างบรรยากาศในผลงานให้รู้สึกขุ่นมัวชวนฝัน และเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวในอดีต
2. ใช้เทคนิคสีน้ำมันแบบมีสีสัน โดยใช้กับวัตถุสิ่งของในผลงาน เพื่อขับเน้นความเป็นจุดเด่นของผลงาน และเพื่อถ่ายทอดถึงเป้าหมายของความหวัง

3.2.1 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ภาพที่ 3.1 แอบหวัง, 2566

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 160 x 160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ความหวังในเรือ, 2566
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 150 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 3.3 ความเจ็บงันแห่งความหวัง, 2566
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 160 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ความหวังร่วมกัน, 2566
สีน้ำมันบนผ้าใบ, 100 x 275 เซนติเมตร

3.3 กำหนดขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์

1. วิเคราะห์เรื่องราวจากประสบการณ์ของตนเอง และสอบถามเรื่องราวจากบุคคลรอบตัวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของความหวัง พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี เพื่อสร้างความเข้าใจและเพื่ออ้างอิงกับเนื้อหาที่ศึกษา
2. รวบรวมข้อมูลเนื้อหาทั้งหมดที่ศึกษา นำมาสรุปผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อสร้างเรื่องราวในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์
3. สร้างภาพร่างที่บอกเล่าเรื่องของความหวัง ผ่านภาพตัวแทน และจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพร่าง เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของผลงานจริง
4. เริ่มปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานจริงบนเฟรมผ้าใบ ตามแบบภาพร่างที่เสร็จสมบูรณ์
5. เก็บรายละเอียดภาพรวมของผลงานให้เสร็จสมบูรณ์
6. ส่งประเมินความสมบูรณ์ของผลงานสร้างกับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนท่านอื่น เพื่อนำกลับมาแก้ไข และพัฒนาต่อให้อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

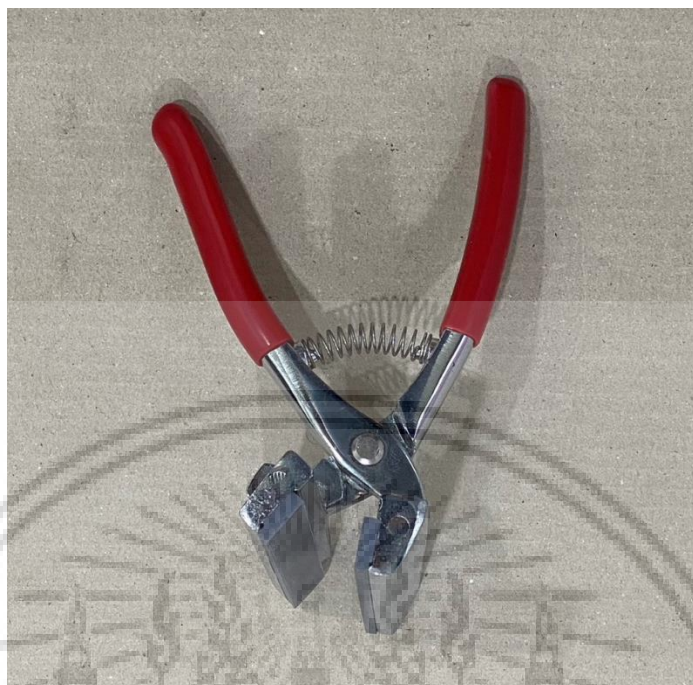

ภาพที่ 3.5 โครงเฟรมสำหรับวาดรูป

ภาพที่ 3.6 ผ้าใบสำหรับวาดรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

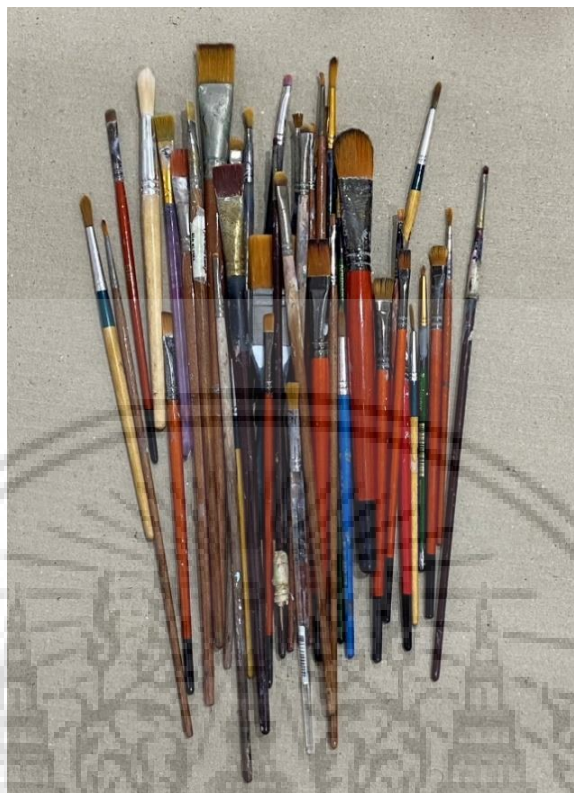

ภาพที่ 3.7 คีมสำหรับดัดผ้าใบ

ภาพที่ 3.8 สีรองพื้นสำหรับผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 พู่กันสำหรับวาดรูป

ภาพที่ 3.10 สีน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 น้ำมันลินซีดสำหรับสีน้ำมัน

ภาพที่ 3.12 ถาดสีสำหรับผสมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ผ้าสำหรับเช็ดสี

ภาพที่ 3.14 เกรียงผสมสีน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 ดินสอสีสำหรับร่างภาพ

ภาพที่ 3.16 แก้วสำหรับใส่ลินซีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

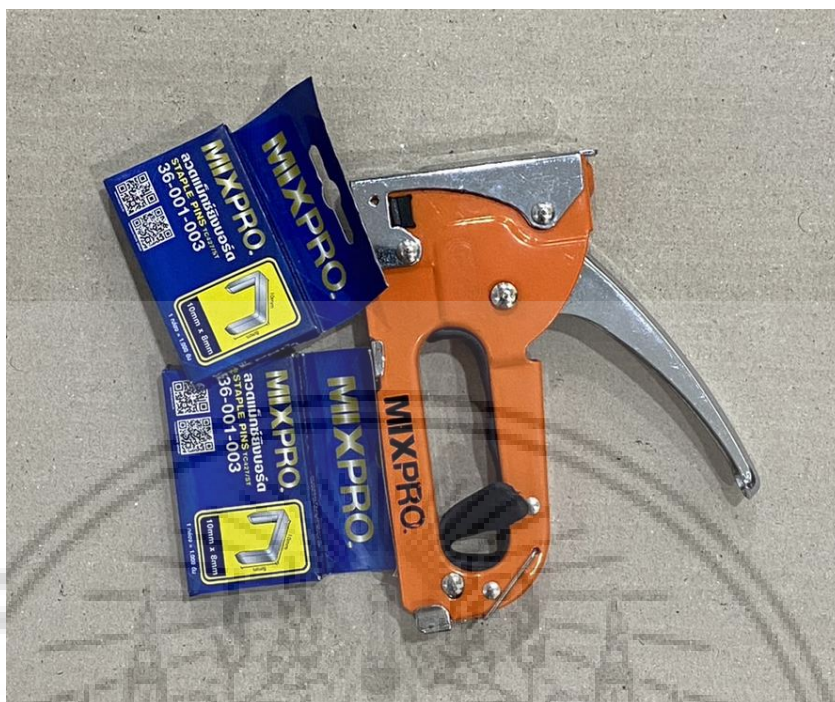

ภาพที่ 3.17 ถังสำหรับล้างพู่กัน

ภาพที่ 3.18 ทินเนอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 เครื่องยิงบอร์ดแม่เหล็ก

ภาพที่ 3.20 เทปกาวหนังไก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

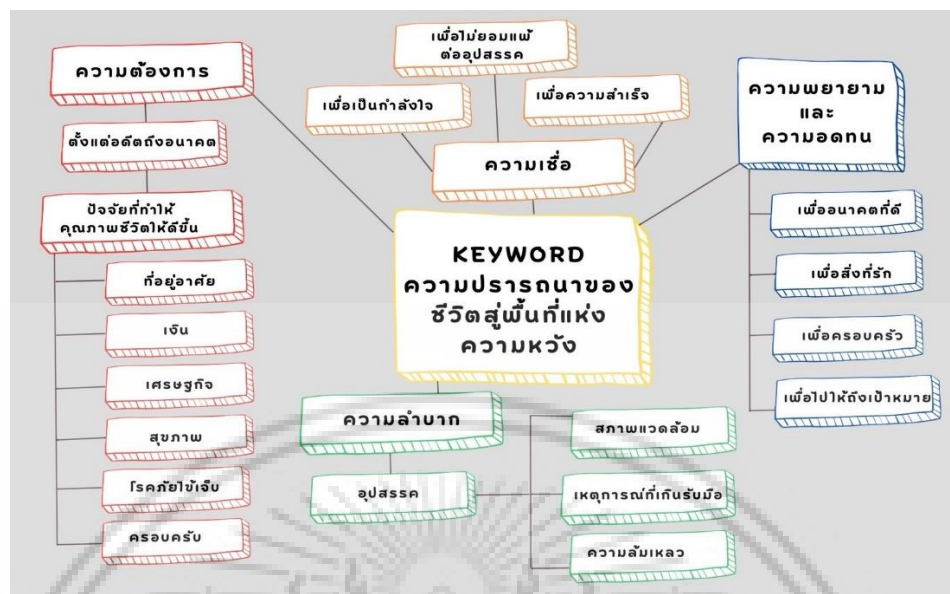
ภาพที่ 3.21 โปรแกรม Procreate

3.5 ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากการศึกษา และจากการวิเคราะห์เรื่องราวของความหวังทั้งหมดแล้ว นำข้อมูลผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อทั้งหมด โดยการสร้างภาพร่างดังนี้

3.5.1 สร้างแผนผังสรุปข้อมูล

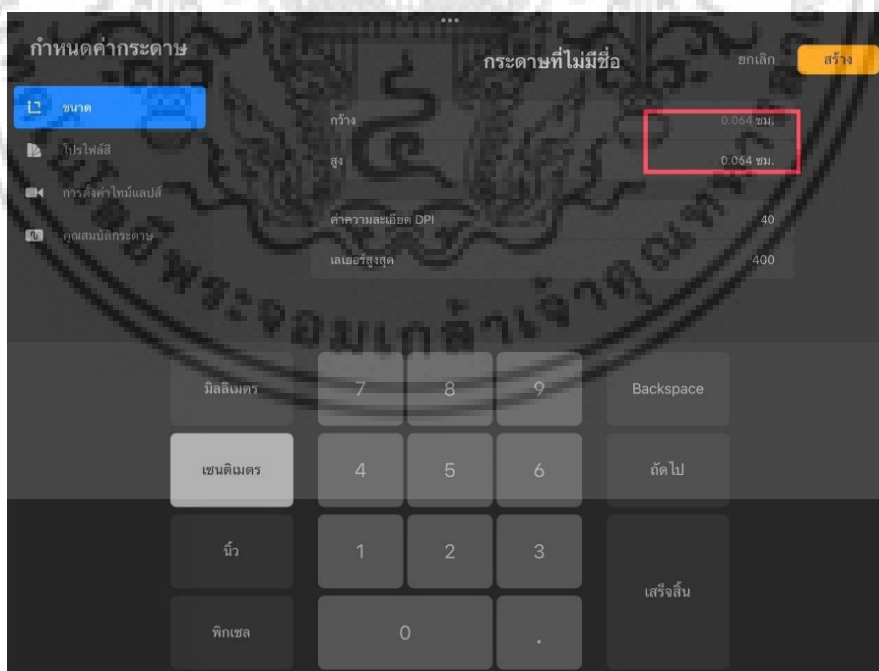
สร้างแผนผังที่สรุปข้อมูลจากการศึกษาและที่รวบรวมมาผ่านกระบวนการทางความคิด โดยกำหนดหัวข้อข้อเป็นประเด็นต่าง ๆ ที่ให้เข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างภาพร่างของผลงาน

ภาพที่ 3.22 รูปแผนผังแนวความคิด

3.5.2 สร้างภาพร่างผ่านโปรแกรม Procreate

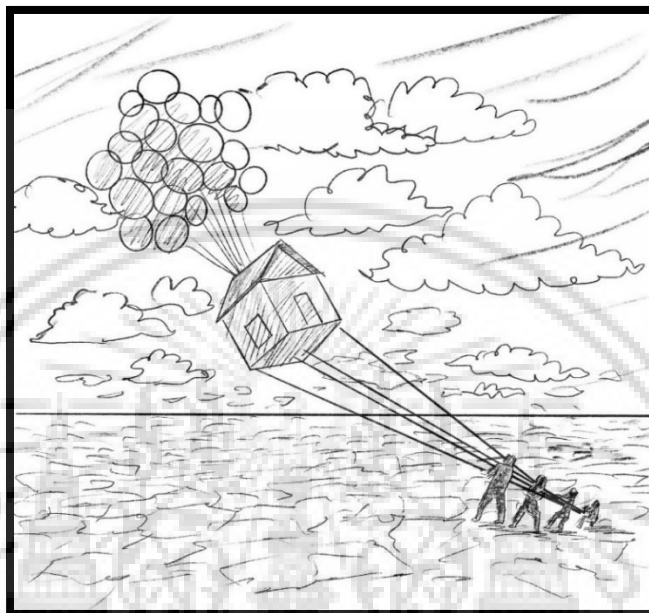
3.5.2.1 กำหนดขนาดของผลงานภาพร่างผ่านการตั้งค่าโปรแกรม Procreate

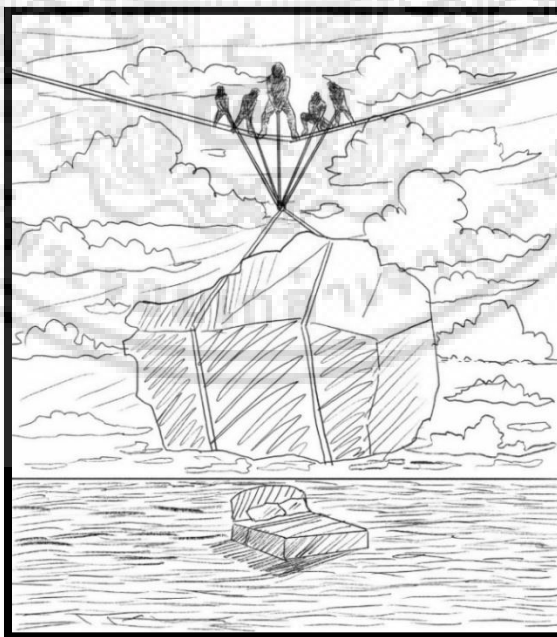
ภาพที่ 3.23 การตั้งค่าขนาดของภาพร่างโปรแกรม Procreate

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.2 สร้างภาพร่างโดยร่างโครงสร้างเบื้องต้นเป็นลายเส้น และจัดวางองค์ประกอบ
ต่าง ๆ ให้สมบูรณ์

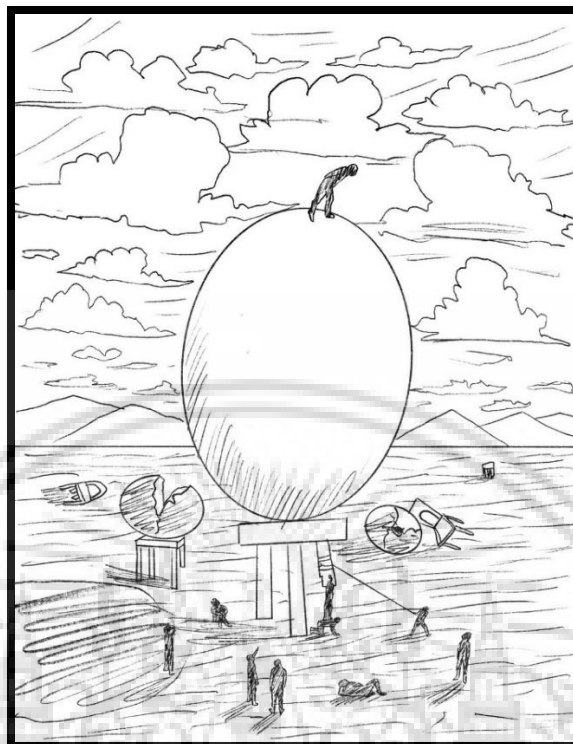

ภาพที่ 3.24 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 1

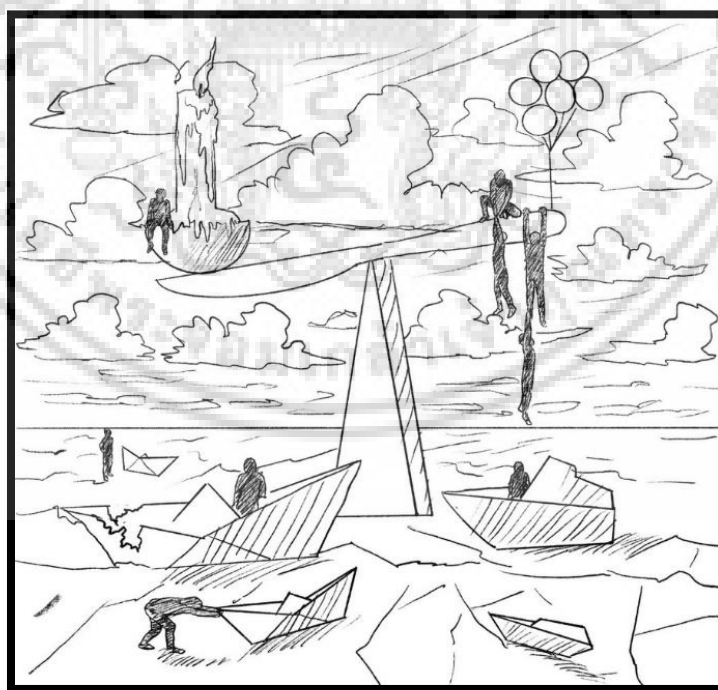

ภาพที่ 3.25 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

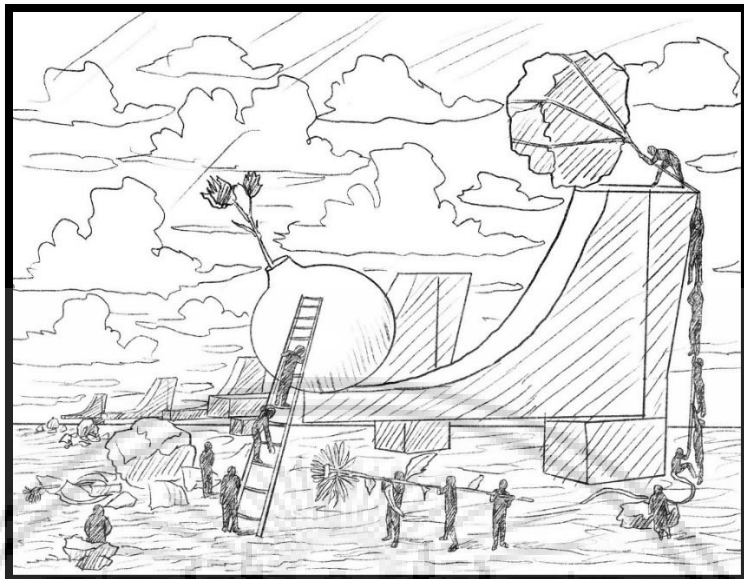

ภาพที่ 3.26 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 3

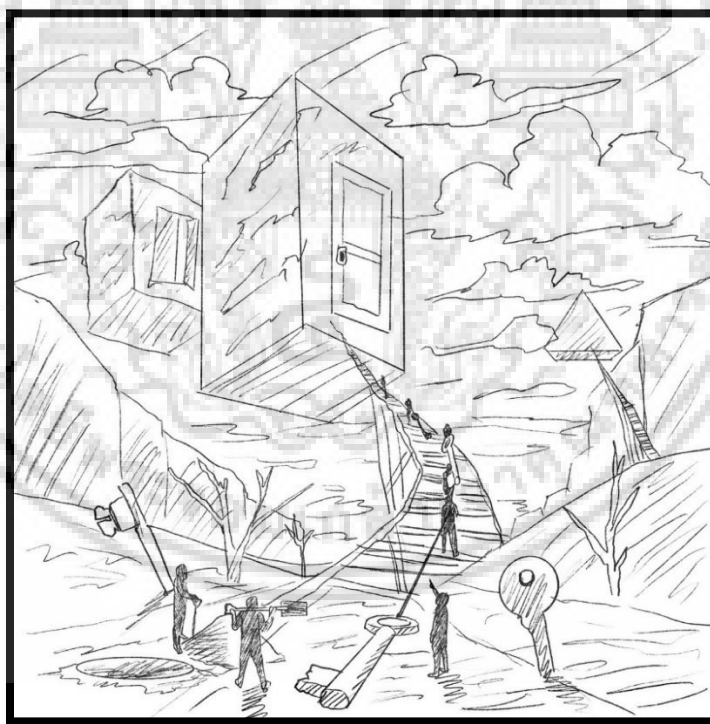

ภาพที่ 3.27 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

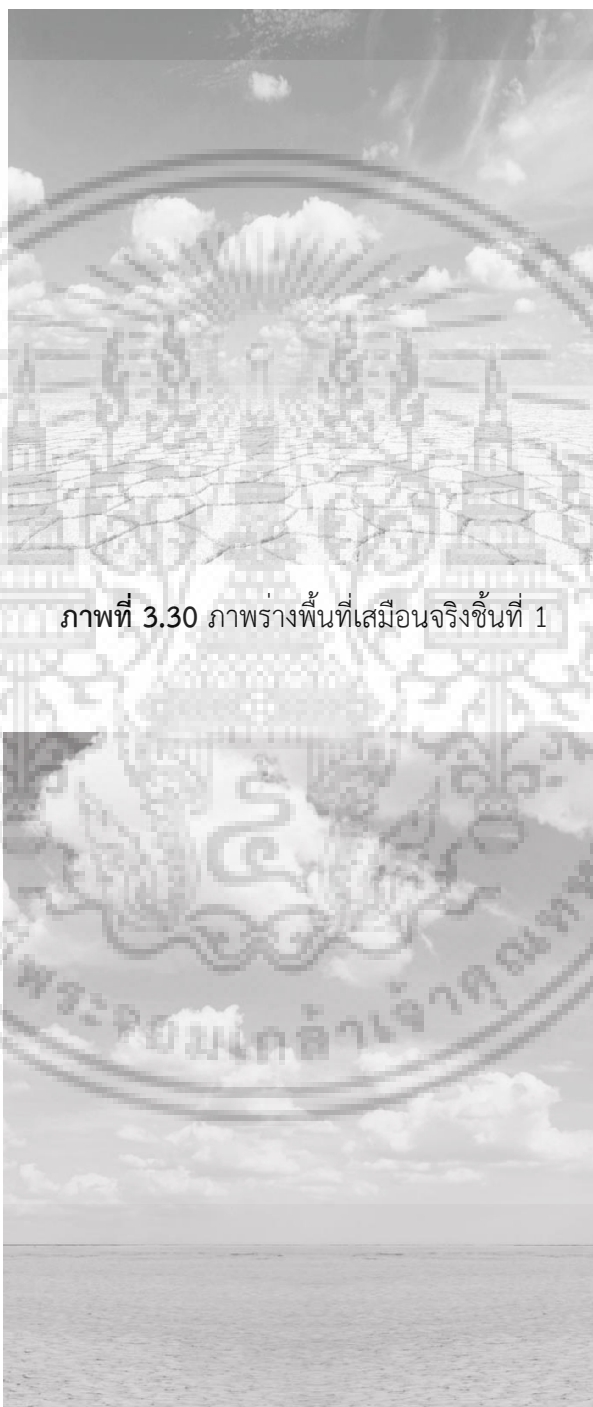
ภาพที่ 3.28 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 5

ภาพที่ 3.29 ภาพร่างเบื้องต้นขั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

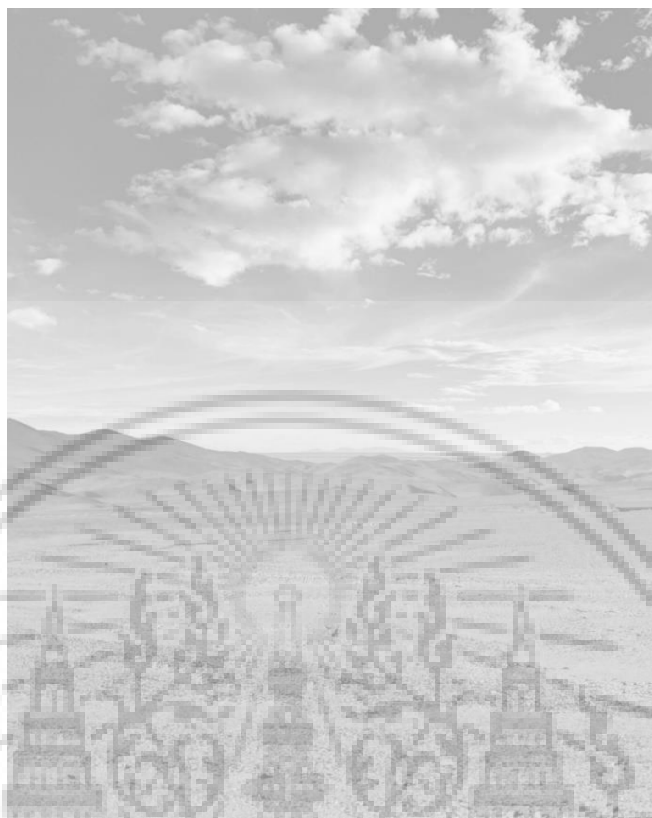
3.6.2.3 ภาพร่างลายเส้นเบื้องต้นของผลงานทุกชิ้นที่เสร็จสมบูรณ์ นำมาสร้างพื้นที่สภาพแวดล้อมบรรยากาศเสมือนจริง ในโปรแกรม Procreate โดยปรับตั้งค่าภาพเป็นขาวดำทั้งหมดเพื่อต้องการให้ความรู้สึกขุ่นมัวชวนฝัน และเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวในอดีต

ภาพที่ 3.30 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.31 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.32 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 3

ภาพที่ 3.33 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.34 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 5

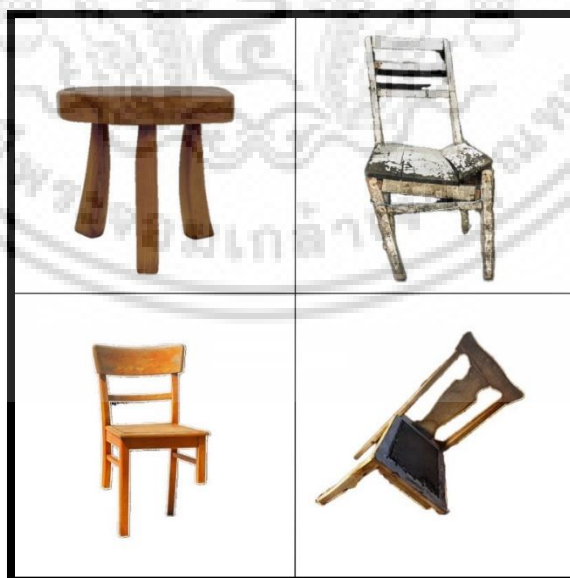
ภาพที่ 3.35 ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.4 นำวัตถุองค์ประกอบต่าง ๆ มาใส่ในภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงให้เหมาะสม โดยบอกเล่าเรื่องราวความหวังในอุปสรรคที่เกิดขึ้นในผลงานภาพร่างแต่ละชิ้น ที่ถูกปรับแต่งสีชาวดำ และสีที่เป็นสีสัน เพื่อต้องการรับรู้ถึงความรู้สึกตรงกันข้ามเช่น ความเก่ากับความใหม่ อดีตกับอนาคต และความหวังกับความสิ้นหวัง

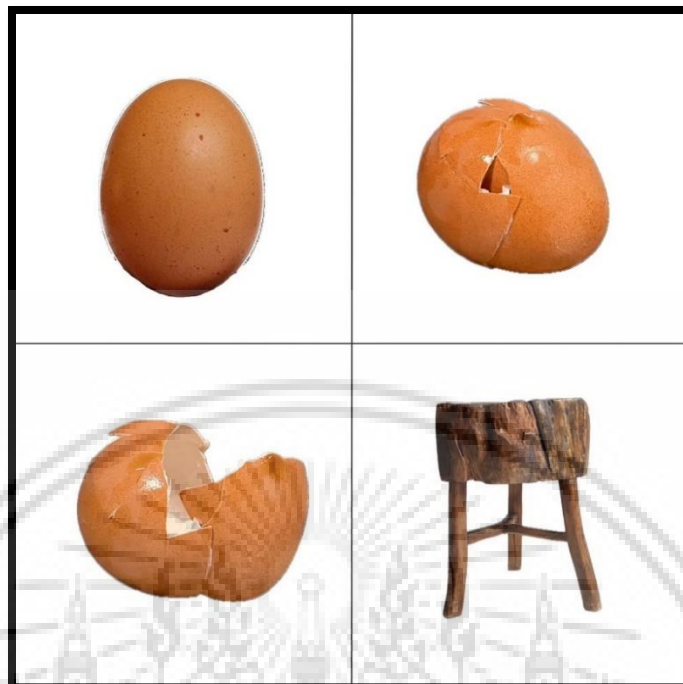

ภาพที่ 3.36 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

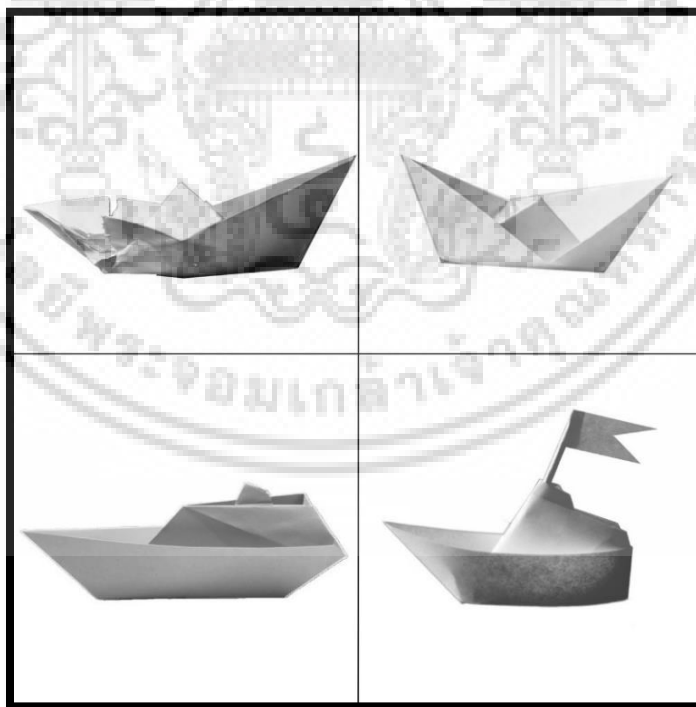

ภาพที่ 3.37 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

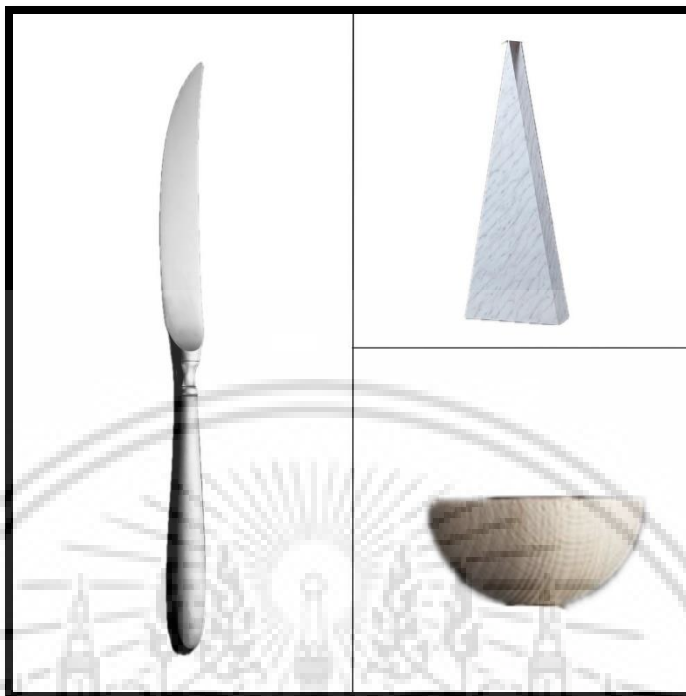

ภาพที่ 3.38 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

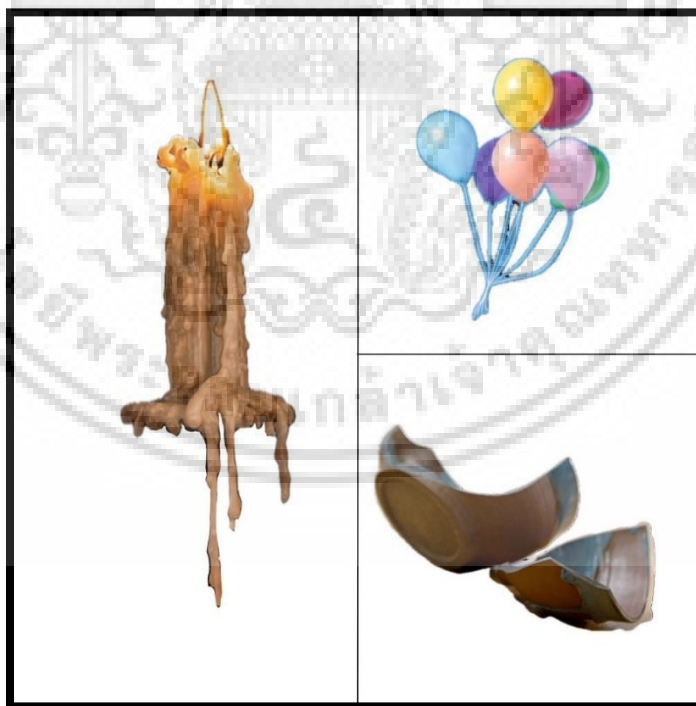

ภาพที่ 3.39 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.40 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

ภาพที่ 3.41 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.42 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

ภาพที่ 3.43 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

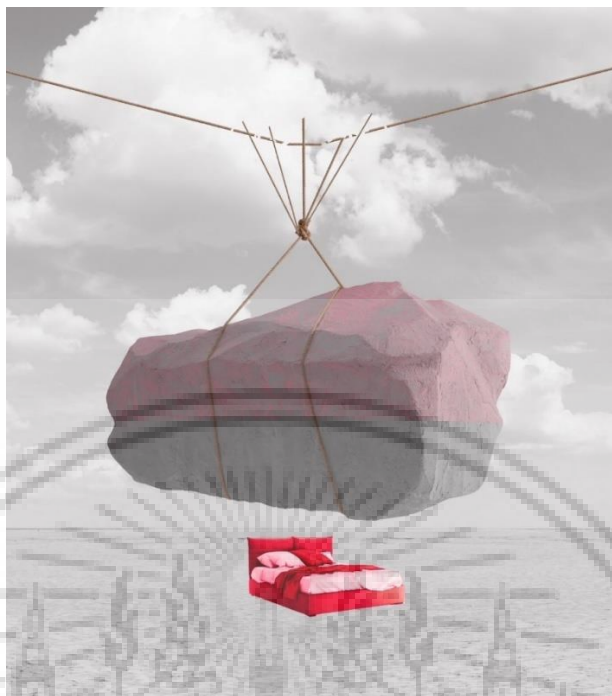

ภาพที่ 3.44 ภาพวัตถุที่เป็นองค์ประกอบของภาพร่าง

ภาพที่ 3.45 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.46 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 2

ภาพที่ 3.47 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

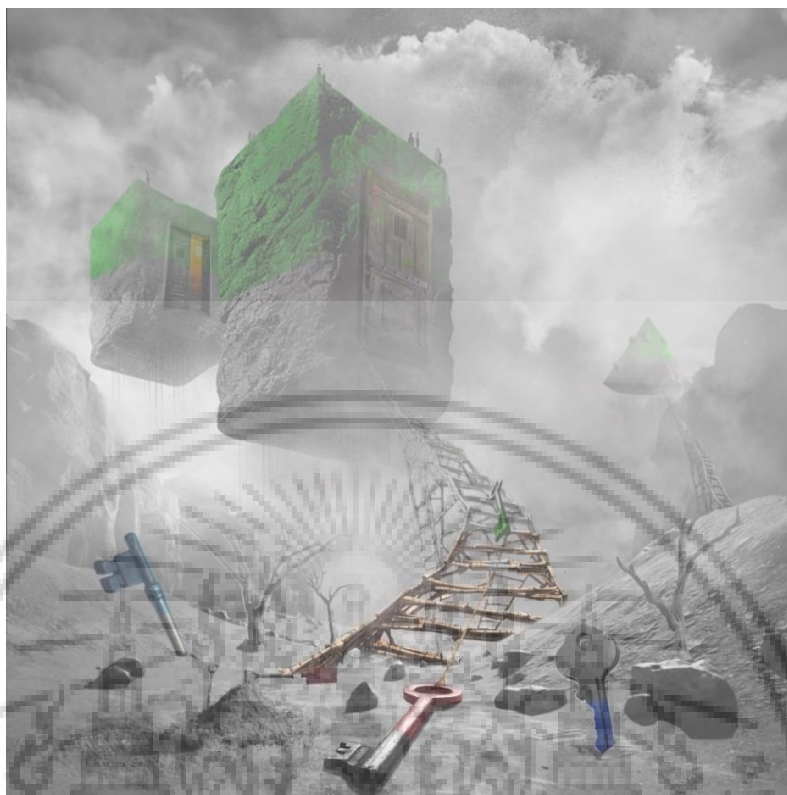

ภาพที่ 3.48 นำวัตถุมานำภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 4

ภาพที่ 3.49 นำวัตถุมานำภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขั้นที่ 5

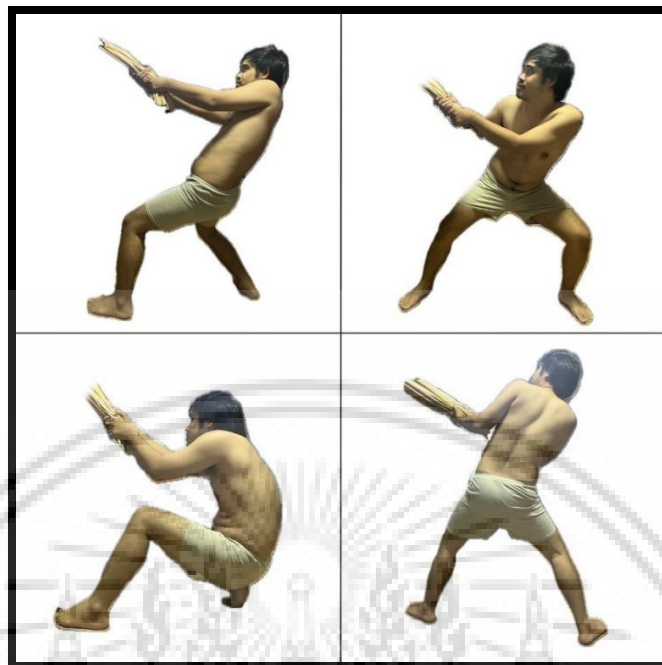
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

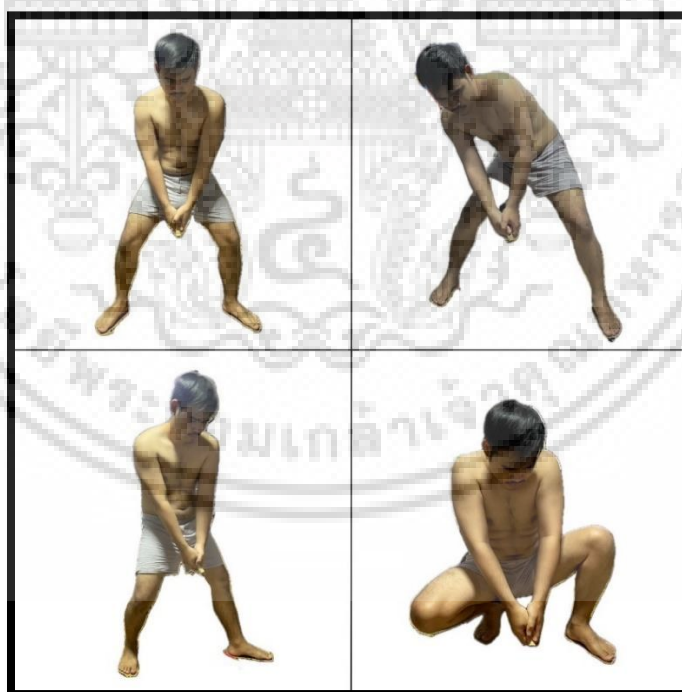
ภาพที่ 3.50 นำวัตถุมาใส่ภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงขึ้นที่ 6

3.5.2.5 นำภาพถ่ายกิจกรรมทำทาง มาจัดวางตามความเหมาะสมกับภาพร่างพื้นที่เสมือนจริงที่วางองค์ประกอบของวัตถุที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

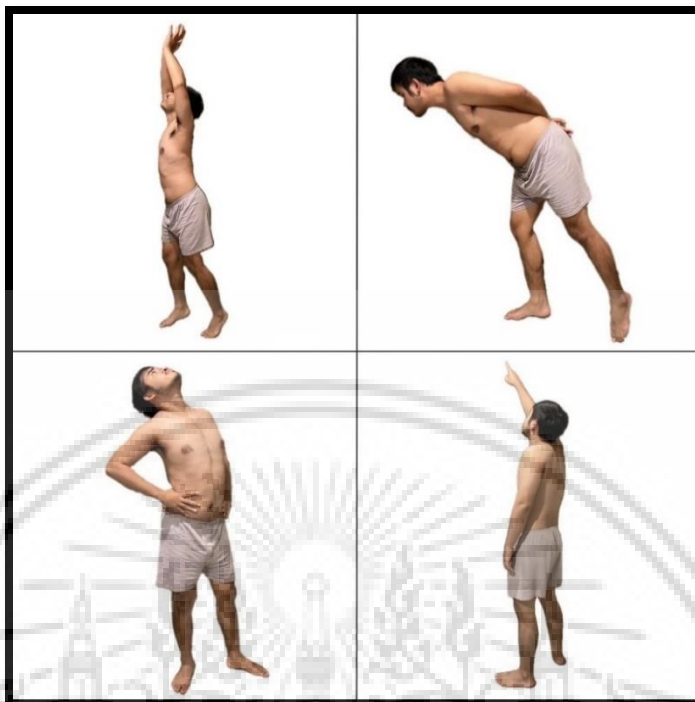

ภาพที่ 3.51 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

ภาพที่ 3.52 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

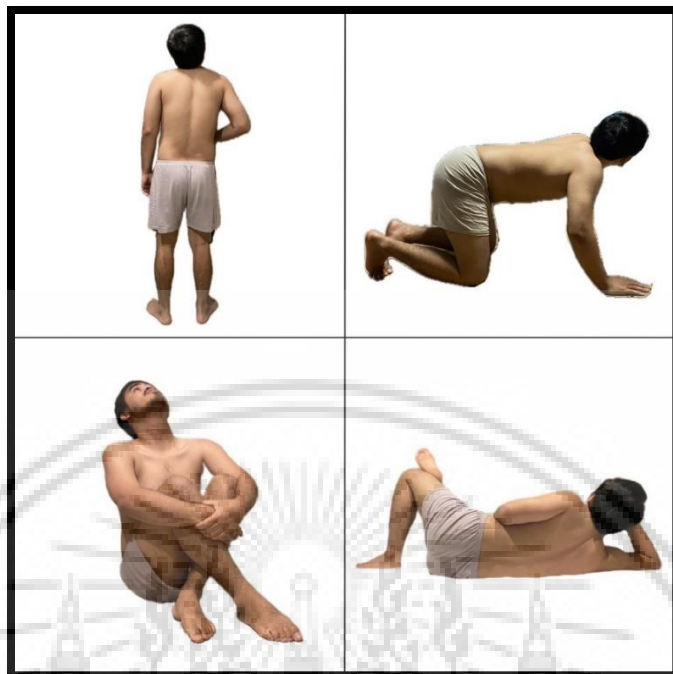

ภาพที่ 3.53 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

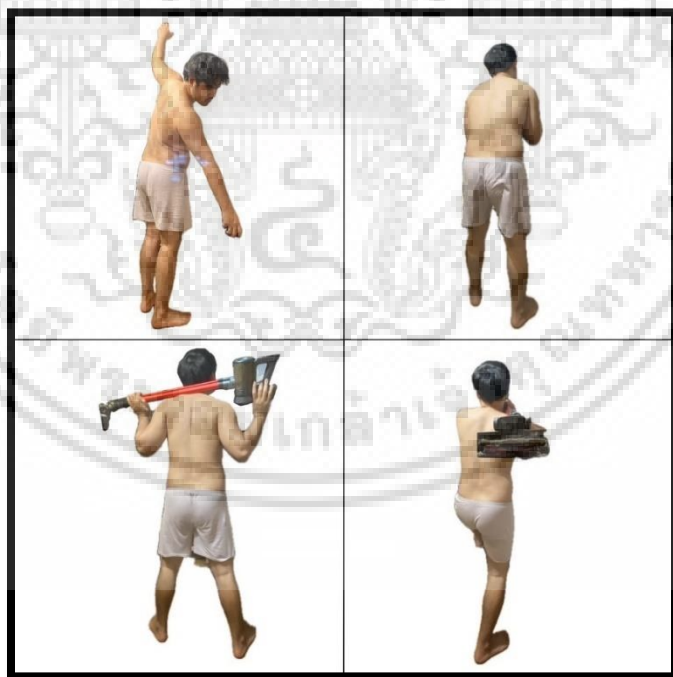

ภาพที่ 3.54 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

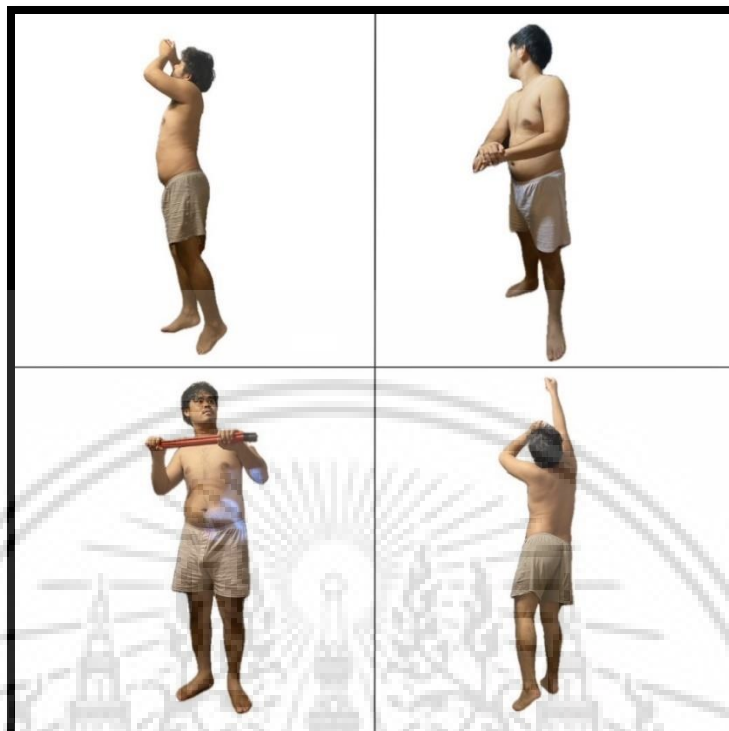

ภาพที่ 3.55 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

ภาพที่ 3.56 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

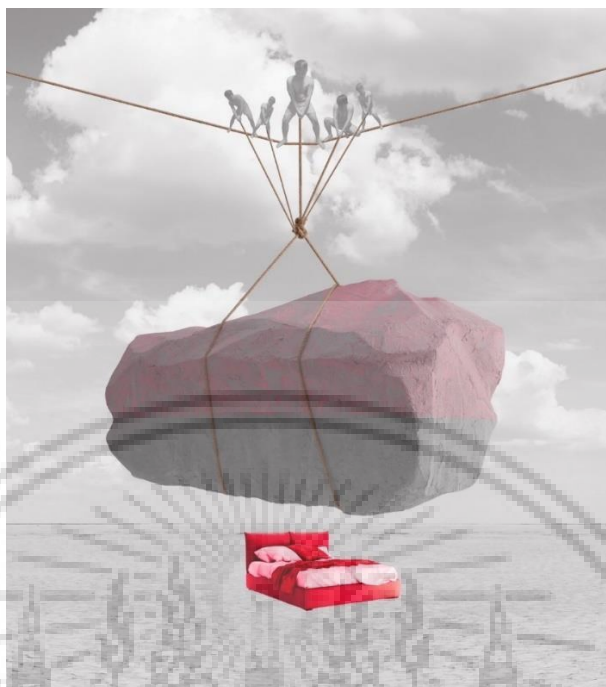

ภาพที่ 3.57 ภาพถ่ายตามกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับภาพร่าง

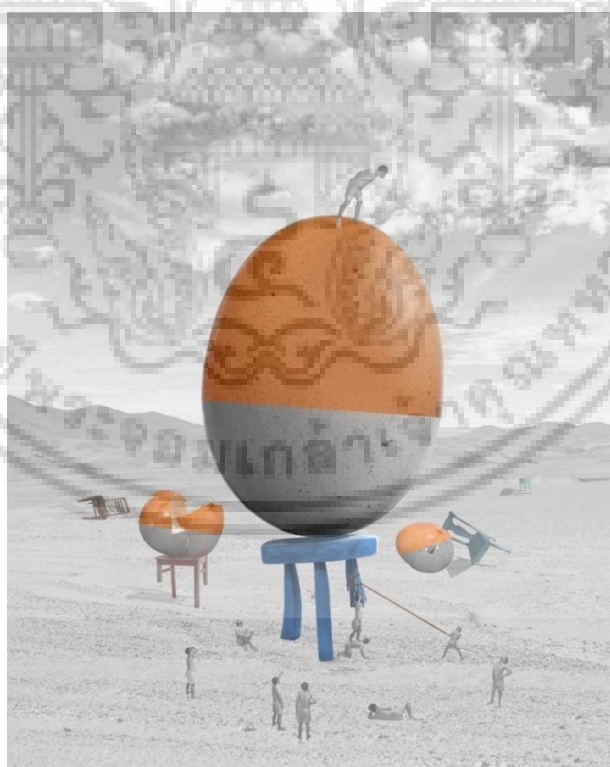

ภาพที่ 3.58 จัดวางภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.59 จัดวางภาพกิจกรรมทำทางในภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.60 จัดวางภาพกิจกรรมทำทางในภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

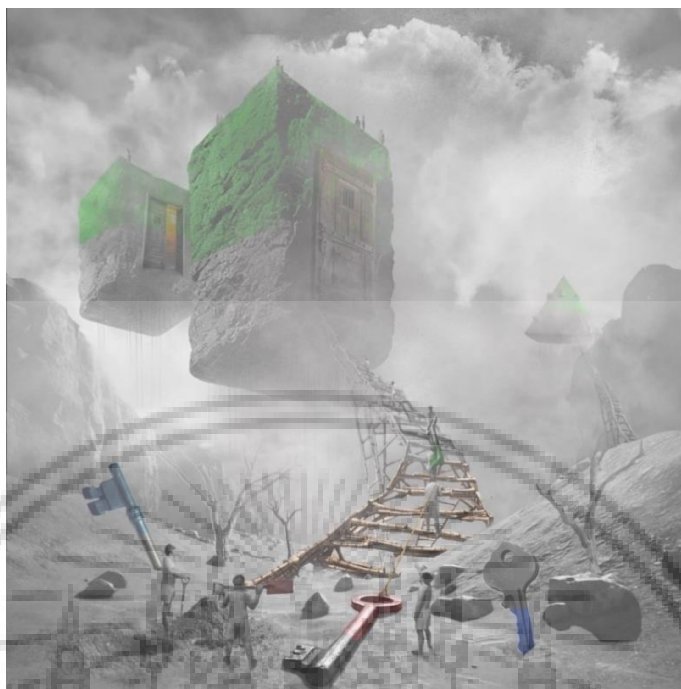

ภาพที่ 3.61 จัตุวงภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.62 จัตุวงภาพกิริยาท่าทางในภาพร่างชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

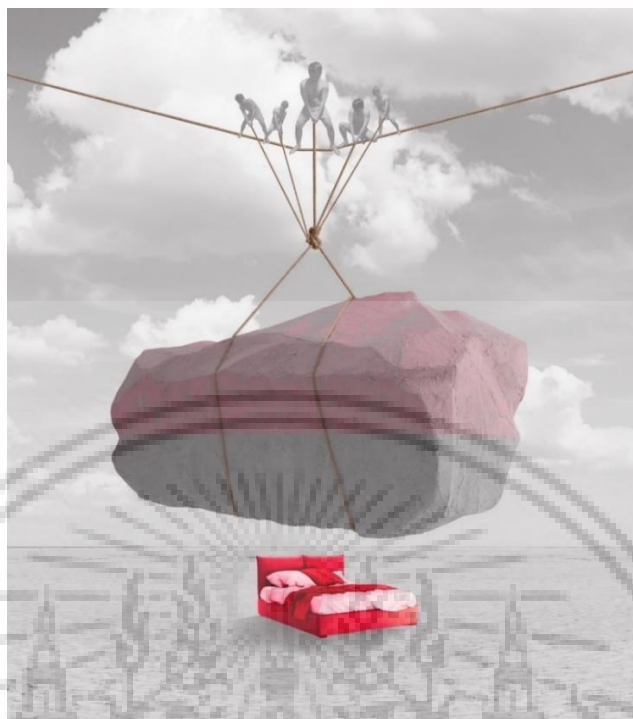
ภาพที่ 3.63 จัดวางภาพกิจกรรมทำทางในภาพร่างขั้นที่ 6

3.5.2.6 เมื่อจัดวางองค์ประกอบของภาพร่างอย่างเหมาะสมแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างภาพร่างคือ นำภาพร่างทุกชั้นมากำหนดแสงและเงาให้สมบูรณ์

ภาพที่ 3.64 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.65 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 2

ภาพที่ 3.66 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

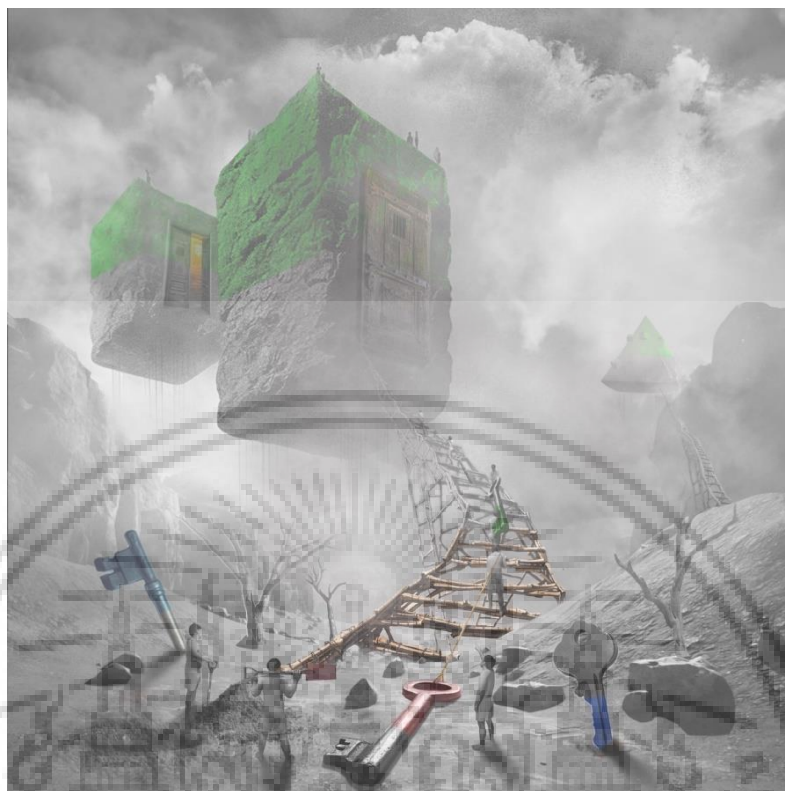

ภาพที่ 3.67 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 4

ภาพที่ 3.68 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

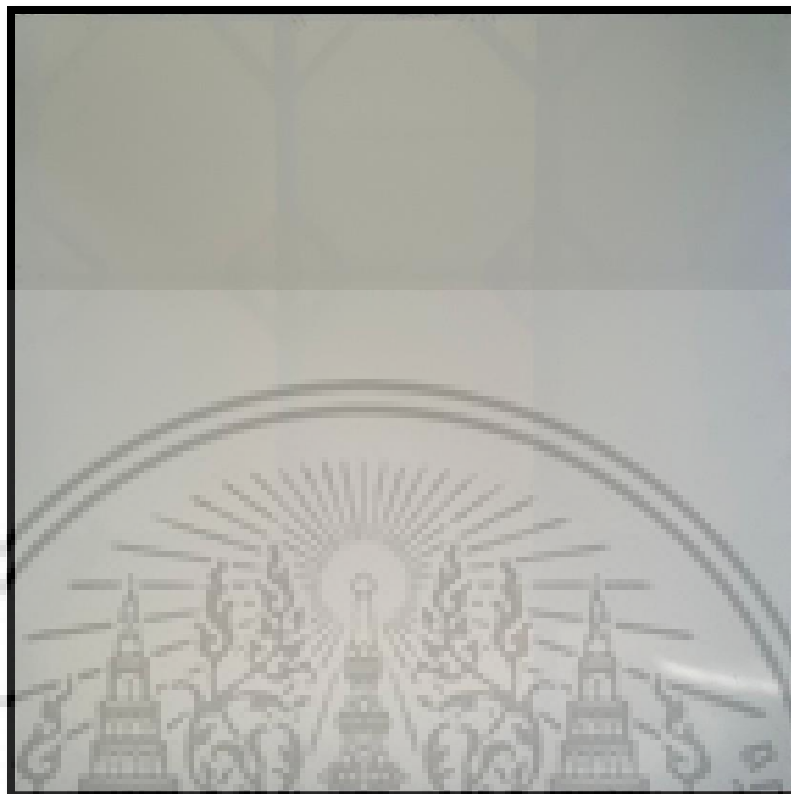

ภาพที่ 3.69 ภาพร่างที่สมบูรณ์ขั้นที่ 6

3.6 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริง

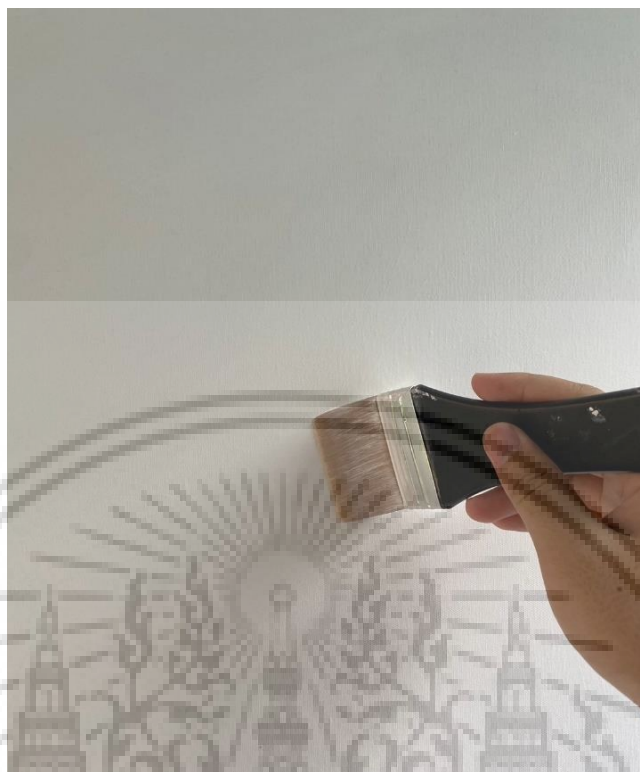
เมื่อภาพร่างที่ผ่านกระบวนการทางความคิดและจัดวางองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และได้ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้สร้างสรรค์จึงเริ่มขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจริงดังต่อไปนี้

3.6.1 เริ่มจากการซึ่งเฟรมผ้าใบ โดยจัดเตรียมโครงไม้ที่ไว้สำหรับวาดภาพ จากนั้นนำผ้าแคนวาสหรือผ้าลินินสำหรับวาดภาพมาซึ่งลงบนโครงไม้ที่จัดเตรียมไว้ก่อนหน้า ให้มีความตึงพอสมควร เพื่อให้สามารถต่อการทำงาน

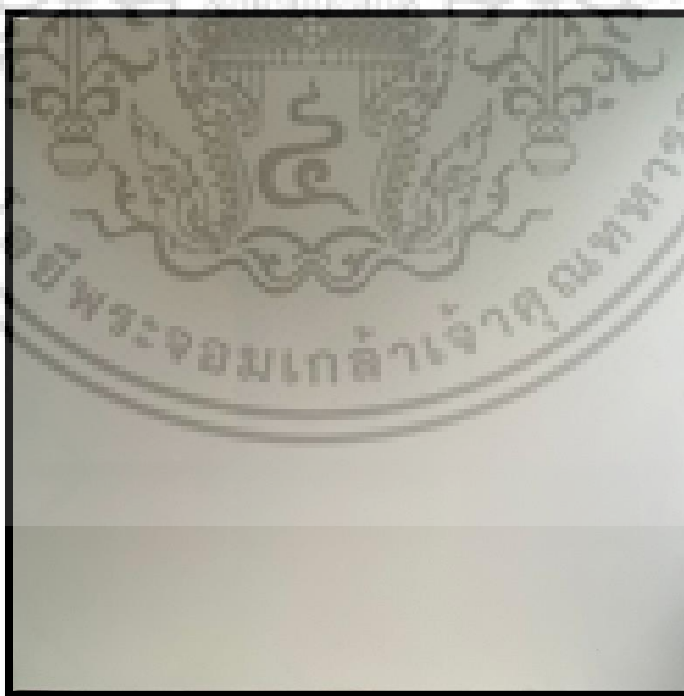

ภาพที่ 3.70 เฟรมผ้าใบที่พร้อมสำหรับทำผลงานจริง

3.6.2 ทำความสะอาดผ้าใบและลงรองพื้นเฟรมด้วยสีรองพื้นสำหรับผ้าใบ 2 รอบ โดยเว้นระยะเวลาให้สีทารองพื้นแห้ง 30 ถึง 40 นาที

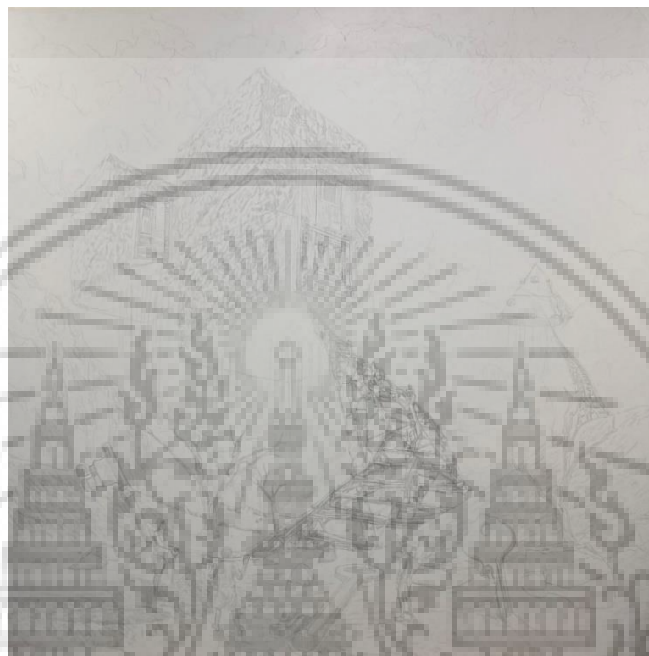
ภาพที่ 3.71 ทาสีรองพื้นเฟรมผ้าใบ

ภาพที่ 3.72 เฟรมผ้าใบที่ทาสีรองพื้นครบ 2 รอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

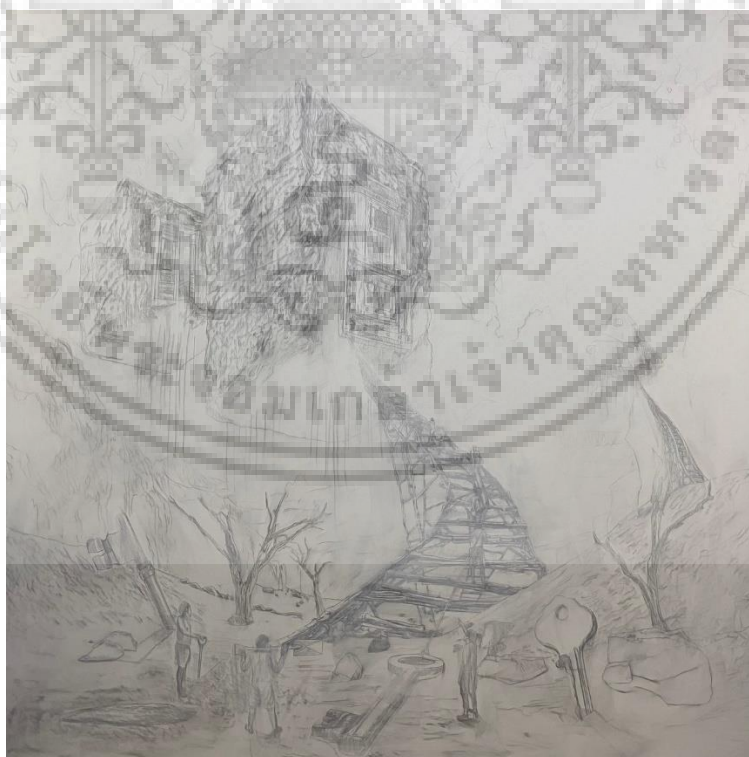
3.6.3 เริ่มร่างภาพด้วยดินสอสีดำตามแบบภาพร่าง พอร่างภาพสมบูรณ์ทำสีรองพื้นผ้าใบทับอีก 1 ชั้น โดยผสมน้ำเปล่าเพิ่มลงไปผสมกับสีทารองพื้นผ้าใบในปริมาณที่เหมาะสม โดยสังเกตได้จากความเหลวของสีทารองพื้นผ้าใบที่พอสำหรับทาที่บรอยร่างดินสอสีดำยังคงให้เห็นอยู่

ภาพที่ 3.73 ร่างภาพด้วยดินสอสีดำ

ภาพที่ 3.74 ทาสีทารองพื้นผ้าใบที่บรอยร่างดินสอสีดำ 1 ชั้น

ภาพที่ 3.75 เฟรมผ้าใบที่พร้อมสำหรับลงสีน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.4 ลงสีน้ำมันชั้นแรก เริ่มจากการผสมสีปริมาณที่มากพอสมควรกับสีน้ำมัน โดยเก็บรายละเอียดแสงเงาเบื้องต้นของวัตถุและสภาพแวดล้อมบรรยายภาคโดยรวมของผลงาน เพื่อให้ถ่ายทอดลงสีน้ำมันชั้นต่อไปในขั้นตอนการเก็บรายละเอียดของผลงาน

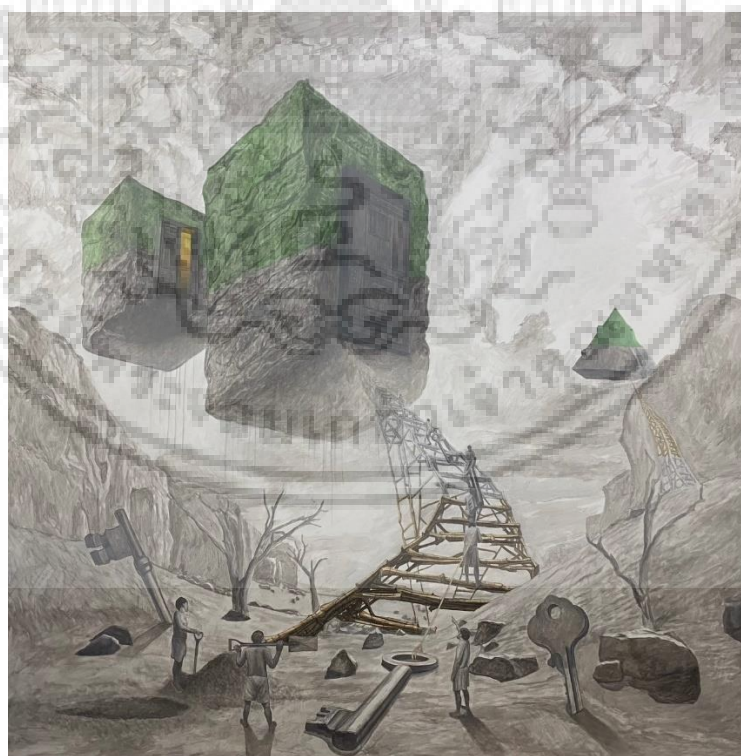

ภาพที่ 3.76 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นในส่วนของวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.77 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นในส่วนของพื้นดิน

ภาพที่ 3.78 ลงสีชั้นแรกเก็บรายละเอียดเบื้องต้นโดยรวมของผลงาน

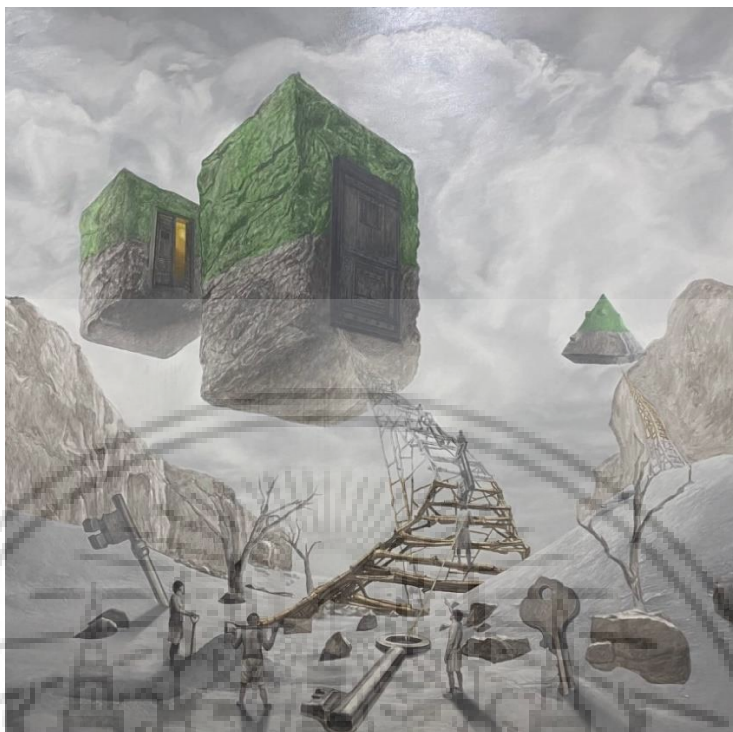
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.5 ลงสีน้ำมันชั้นสุดท้ายโดยเก็บรายละเอียดโดยรวมทั้งหมดของผลงาน เริ่มจากเก็บละเอียดของบรรยากาศท้องฟ้า พื้นผิวที่เป็นส่วนของพื้นดิน วัตถุสิ่งของและในส่วนที่เป็นคน

ภาพที่ 3.79 ลงสีชั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของบรรยากาศท้องฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

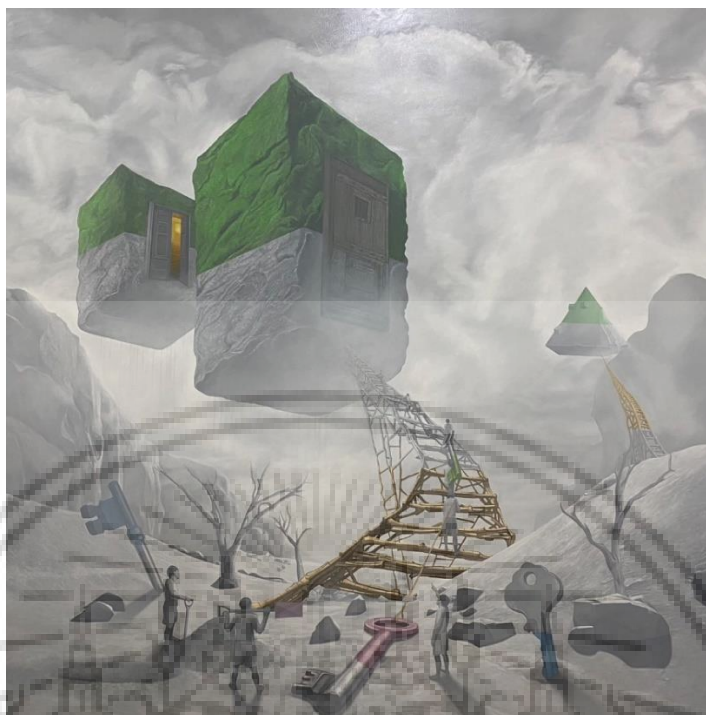

ภาพที่ 3.80 ลงสีขั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของพื้นผิวดิน

ภาพที่ 3.81 ลงสีขั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดในส่วนของบรรยากาศของภูเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.82 ลงสีขั้นสุดท้ายเก็บรายละเอียดทั้งหมดของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง” การสร้างสรรค์ผลงาน ต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ผ่านแนวคิดเกี่ยวกับความปรารถนาและความหวังของผู้คนแต่ละสถานะทางสังคมในรูปแบบปัจจัยต่าง ๆ จากเหตุการณ์ที่เกิดในอดีตสู่ปัจจุบัน ผ่านการบอกเล่าเรื่องราว และอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทต่างๆของชีวิตผล สื่อความหมายและการจัดวางองค์ประกอบให้ครบ สมบูรณ์ผ่านรูปแบบของผลงานจิตรกรรมทั้งหมดจำนวน 6 ชิ้น ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์จากหลักองค์ประกอบศิลป์

4.2 วิเคราะห์จากทัศนธาตุ

4.3 วิเคราะห์ผลงานในแต่ละชิ้น

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ประกอบด้วยงานจิตรกรรมจำนวนทั้งหมด 6 ชิ้น โดยจะเลือกผลงานชิ้นที่ 5 และ 6 มาวิเคราะห์ตามหลักดังกล่าว

4.1 วิเคราะห์ผลงานจากหลักองค์ประกอบศิลป์ของภาพ

องค์ประกอบศิลป์ คือ สิ่งที่มีมนุษย์ใช้เป็นสื่อในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ โดยนำส่วนประกอบของศิลปะมาจัดวางรวมกันอย่างสอดคล้องกลมกลืนและมีความหมายเกิดรูปร่างรูปทรง หรือรูปแบบต่างๆอันเด่นชัดซึ่งจากความหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่จะเกิดผลงานศิลปะสักชิ้นหนึ่งนั้น ผู้สร้างสรรค์ จะต้องใช้กระบวนการที่หลากหลายมาประกอบกันได้แก่ องค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะ องค์ประกอบของศิลปะ และการจัดองค์ประกอบของศิลปะ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณค่าทั้งด้านความงาม และมีคุณค่าทางจิตใจอันเป็นจุดหมายสำคัญที่ศิลปินทุกคนมุ่งหวัง

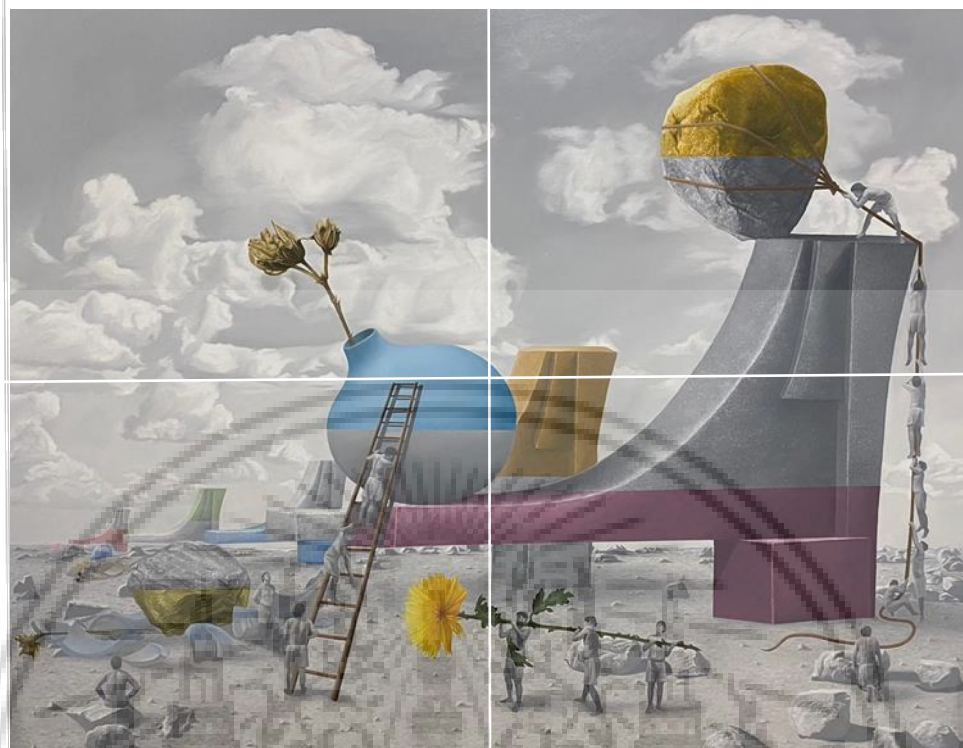
ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 5 “เป้าหมายของความหวัง”
เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความสอดคล้องกลมกลืน เป็นหน่วยเดียวกัน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จังหวะ เนื้อหาให้เกิดดุลยภาพจะได้สื่ออารมณ์ ความรู้สึก ออกมาจากการจัดจังหวะของรูปทรง สีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการสื่อสารระหว่างศิลปินกับผู้ชม

ภาพผลงานชิ้นที่ 5 นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพยายามมุ่งมั่นต่อเป้าหมายที่ต้องต่อสู้ และไม่จำนนต่ออุปสรรคเพื่อต้องการให้ความหวังสำเร็จเป็นจริงในชีวิต ภาพเหตุการณ์ต่างๆจำลองให้เห็นถึงความพยายามที่ต้องเกิดขึ้น ศิลปินได้นำเสนอรูปแบบของการแบกวัตถุสิ่งของที่เสมือนความหวัง การไขว่คว้าบางสิ่งเพื่อความต้องการของชีวิต จากภาพจะเห็นผู้คนต่างแบกสิ่งของ รอคอยบางอย่างๆมีความหวังแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2

นอกจากนั้นเอกภาพในผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้เกิดจากการประสานเรื่องราวเนื้อหา การจัดวางองค์ประกอบภายในผลงาน ซึ่งมาจากรูปทรง พื้นผิว และสีของภาพทำให้ถ่ายทอดอารมณ์สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์สู่สาธารณชน การจัดองค์ประกอบ ที่มีจุดเด่น จุดรอง ตามลำดับที่ชัดเจน ผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ ใช้สี โทนขาวดำเป็นหลักในส่วนของพื้นที่และบรรยากาศในอัตราส่วนของสี โดยประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ในผลงาน เพื่อต้องการให้ความรู้สึกถึงความล้ำเคี้ยวในอดีตและความผิดหวัง โดยใช้สีส้มของสีโทนเย็นและสีโทนร้อนเป็นสีรองใน ส่วนของวัตถุ โดยอัตราส่วนของสีโดยประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ในผลงาน ต้องการสื่อความหมายของพยายามมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย ที่ต่อสู้ไม่จำนนต่ออุปสรรคเพื่อต้องการให้ความหวังสำเร็จเป็นจริง รวมไปถึงการสร้างพื้นผิว ระยะเวลาและความเป็นจุดเด่นจุดรองของผลงาน องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพ คือ ความสมดุลของค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่เท่ากัน มีการประสานกลมกลืนทั้งรูปทรง สี ที่มีการถ่วงน้ำหนักทั้งแนวนอนและแนวตั้งของผลงาน ทำให้ผลงานมีความสมดุลความสมบูรณ์ขึ้น ภายในผลงานศิลปะ การสร้างให้ทัศนธาตุปรากฏขึ้นในผลงานมีความจำเป็นที่ต้องนึกถึงจุดศูนย์ถ่วงเฉลี่ยให้เท่ากันในทุกๆด้าน การวิเคราะห์ดุลยภาพของผลงานชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การจัดองค์ประกอบดุลยภาพอสมมาตร (Informal Balance) งานชิ้นนี้เกิดจากการจัดองค์ประกอบ ที่มีจุดเด่น จุติรอง ตามลำดับที่ชัดเจน ผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ แทนทางด้านขวานั้นเป็นส่วนเด่นเฉลี่ยน้ำหนักรวมไปถึงการสร้างพื้นผิว ระยะและความเป็นจุดเด่นจุติรองของผลงาน องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นดุลยภาพขึ้น

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงดุลยภาพแบบสมมาตรของผลงานชิ้นที่ 5

4.1.3 จุดเด่นหรือการเน้น (Emphasis)

จุดเด่น คือ ความสำคัญที่สุดของผลงาน เป็นการแสดงสิ่งที่ศิลปินต้องการนำเสนอสื่อสารปรากฏออกมาอย่างชัดเจนก่อนส่วนอื่นๆในลำดับต่อไปของผลงาน เป็นการเน้นจุดจุดดึงดูดสายตาให้ผู้ชมสนใจในผลงาน การนำเสนอทำได้หลากหลายวิธีโดยไม่จำเป็นต้องอยู่จุดกึ่งกลางภาพ การกำหนดรายละเอียดให้ใหญ่พิเศษในผลงานก็ทำให้จุดเด่นได้อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงคุณภาพแบบสมมาตรของผลงานชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์จากทัศนธาตุ

ทัศนธาตุ คือ ธาตุแห่งการมองเห็นหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญในงานศิลปะหรือทัศนศิลป์ ได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น ซึ่งเราสามารถนำส่วนประกอบแต่ละอย่างมาสร้างเป็นงานศิลปะได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งก็จะให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุ สามารถสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ให้กับคนดู จึงเป็นความรู้พื้นฐาน นับตั้งแต่ จุด เส้น รูปร่าง- รูปทรง แสง เงา น้ำหนักอ่อน - แก่ สี พื้นผิว มักมีปรากฏอยู่ในความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติ จากการสร้างสรรค์ยังสามารถทำให้ถ่ายทอดอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ผลงานได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานชิ้นที่ 6 “กุญแจเปิดประตูแห่งความหวัง”

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบขนาด 180 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 เส้น (Lines)

เส้นเป็นทัศนธาตุที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของผลงานศิลปะทุกประเภท เส้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง เส้นแต่ละประเภทมีลักษณะและอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เส้นสามารถสร้างองค์ประกอบทางศิลปะ เช่น เอกภาพ สมดุล จุดเด่น ทิศทาง และจังหวะ เป็นต้น

การสร้างสรรคผลงานชิ้นที่ 6 มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหวังในความต้องการสิ่งที่ดีกว่าในความเป็นอยู่ปัจจุบัน โดยการใช้ลูกกุญแจเพื่อสื่อความหมายถึงการเปิดประตูที่คาดหวังจะเจอสถานที่ที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในช่วงเวลานั้น ภาพบรรยากาศในผลงานได้แสดงถึงความรู้สึกแห่งแล้ง แล่นแค้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความต้องการหลักในความต้องการหนีไปสู่หนทางที่ดีกว่า

ผลงานชิ้นนี้สร้างเส้นด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ มีเส้นหลักที่ชัดเจนนั่นคือเส้นโค้งระหว่างส่วนบนและส่วนล่างที่เชื่อมกันในจุดกึ่งกลางภาพ เส้นนี้เป็นส่วนสำคัญที่ต้องการแสดงมิติของภาพ อีกทั้งยังมีนัยยะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างพื้นและประตูด้านบนของภาพอีกด้วย

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงเส้นแบ่งของภาพ

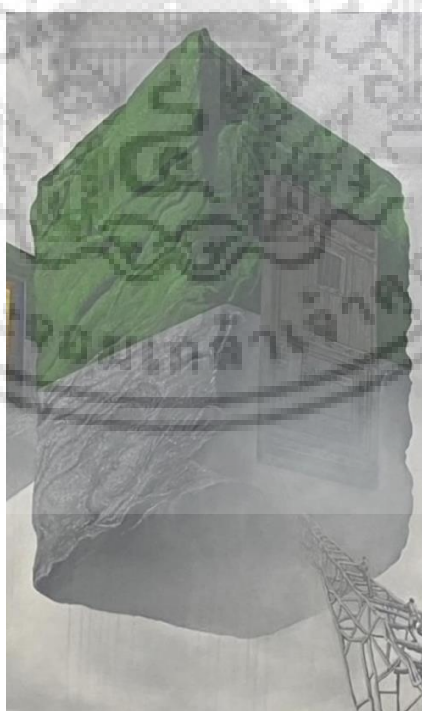
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางด้านจิตรกรรมทำหน้าที่หลายอย่างตั้งแต่การสร้างให้เกิดรูปทรง การสร้างมิติเส้นนำสายตา การกำหนดความรู้สึกให้แก่ภาพ ลักษณะสำคัญในผลงานของผู้สร้างสรรค์คือการจัดวางเส้นนำสายตา น้ำหนัก ที่ถูกแสดงออกอย่างหลากหลายรูปทรง เพื่อให้ภาพผลงานมีความพลิ้วไหว ไม่แข็งกระด้าง สอดคล้องกับเรื่องราวของชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกของความหวังได้อย่างความสมบูรณ์

4.2.2. รูปร่าง (Shape)

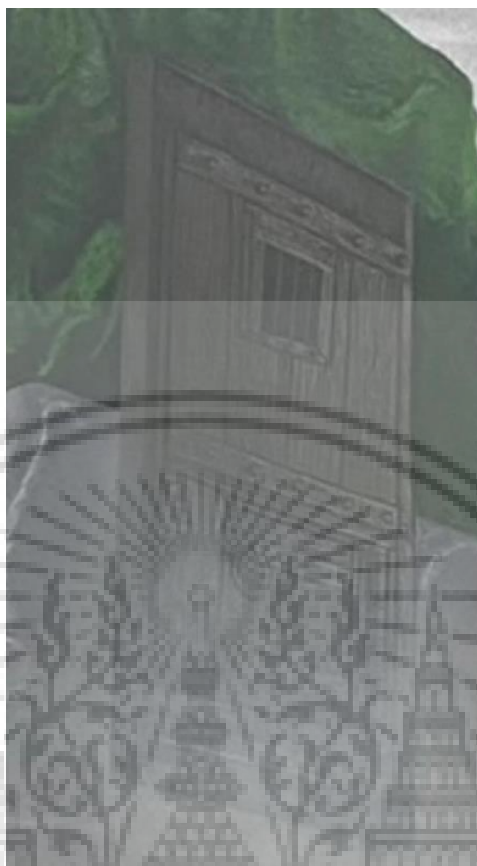
รูปร่างและรูปทรงเป็นทัศนธาตุที่กำหนดพื้นที่และขอบเขตของวัตถุต่าง ๆ รูปร่างแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) ได้แก่ รูปร่างของคน สัตว์ พืช และรูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) ได้แก่ รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม

ผลงานชุดศิลปะนิพนธ์มีส่วนแสดงรูปร่างที่เด่นชัดจากการสร้างลวดลายและพื้นผิวบนวัตถุ เช่น ก้อนหิน เสื้อผ้า รูปร่างจากวัตถุที่เป็นพื้นเรียบ เป็นต้น ผลงานชิ้นที่ 6 ภาพรวมจะเห็นว่าเป็นภาพที่มีปริมาตร เป็นปริมาตรที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบรวมกัน ดังนั้นรูปร่างจริงเกิดจากส่วนรายละเอียดต่างๆ เช่น ลายไม้ของบานประตู การใช้รูปร่างมาเป็นภาพลักษณะนี้ ความสมบูรณ์ของผลงานโดยรวมในภาพนี้ รูปร่างทำหน้าที่เป็นขอบเขตให้กับสีและน้ำหนักทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงรูปร่างจากรายละเอียดบนวัตถุในภาพ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงรูปร่างจากรายละเอียดบนวัตถุในภาพ 2

4.2.3 รูปทรง (Form)

รูปทรง คือ รูปหรือเค้าโครงการบรรจบกันของเส้นตามปรากฏการณ์เดียวกับการเกิดรูปร่าง มีลักษณะแตกต่างกันคือรูปทรงมีลักษณะเป็น 3 มิติ รูปที่ลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา นูน ด้วย เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้ ค่าน้ำหนัก หรือ การจัดองค์ประกอบของรูปทรง หลายรูปรวมกัน

รูปทรงที่สำคัญทั้งในส่วนที่แสดงเนื้อหาและการแสดงความรู้สึกคือรูปคนในกิจกรรมต่างๆ และ ก้อนหินขนาดใหญ่ที่ปรากฏเป็นจุดเด่นของภาพ ท่าทางและส่วนประกอบที่แสดงนั้นจะไม่สามารถดู เหมือนวางอยู่บนระนาบพื้นได้หากขาดเงาที่ตกกระทบพื้นและน้ำหนักเข้มที่ช่วงพื้นทราย รูปทรงก้อนหิน

ถูกจัดให้สัมพันธ์กับระยะที่ไกลออกไปทิศทางามองเป็นส่วนนำสายตาให้ผลงานดูมีมิติมากขึ้น โดยคำนึงถึงทิศทางของน้ำหนักแสงเงาของภาพ

4.2.4 สี (Color)

สีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญอย่างมากในการสร้างอารมณ์ความรู้สึกและสื่อความหมาย สีแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก คือ สีหลัก (Primary Colors) ได้แก่ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน สีรอง (Secondary Colors) ได้แก่ สีม่วง สีส้ม และสีเขียว และสีประกอบ (Intermediate Colors) ได้แก่ สีอื่น ๆ ที่เกิดจากการผสมสีหลักและสีรอง

ผลงานทั้งหมดของผู้สร้างสรรค์มีจุดเด่นที่การใช้สีที่เชื่อมโยงกับวิธีการทางจิตรกรรม รวมถึงทัศนธาตุอื่นๆ ผลงานชิ้นที่ 6 ภาพรวมใช้สีโทนขาวดำเป็นหลักในส่วนของพื้นที่และบรรยากาศในอัตราส่วนของสีโดยประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของผลงาน และใช้สีสันของสีโทนเย็นและสีดทนร้อนเป็นสีรองในส่วนของวัตถุโดยอัตราส่วนของสีโดยประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ในผลงาน จุดเด่นและความรู้สึกการผสมสีในแต่ละพื้นที่ส่วนใหญ่ของผู้สร้างสรรค์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของสีและคู่สีเพาะตัว ผลงานได้แสดงสีตามความคิดความหมายที่ต้องการถ่ายทอดสีในผลงานของผู้สร้างสรรค์เพื่อให้สื่อสารตามอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการ

4.2.5 น้ำหนักอ่อน-แก่ (Light and Shade)

น้ำหนักอ่อน-แก่สร้างมิติความลึกให้กับภาพ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แสง (Highlight) เงา (Shadow) และเงามัว (Midtone) การจัดวางน้ำหนักอ่อน-แก่ที่เหมาะสมช่วยสร้างความสมจริงให้กับภาพ ค่าความเข้ม อ่อน แก่ของสีและแสงเงาทำให้เกิดระยะ ความคมชัด ปรากฏเป็นรูปทรงของวัตถุ ในผลงานศิลปะช่วยสร้างให้งานโดดเด่นด้วยมิติระยะและรู้สึกความลวงตาได้ หากเป็นน้ำหนักความเข้มอ่อนในผลงาน ขาว เทา ดำ บริเวณพื้นผิวของก้อนหินมีการไล่น้ำหนักสี ในส่วนนี้ได้แสดงส่วนจุดเด่นด้วยน้ำหนักและการสร้างระยะอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงน้ำหนักรวมของผลงานชิ้นที่ 3

การวิเคราะห์ผลงานจากหลักองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุช่วยให้เห็นภาพรวม และกระบวนการที่ทำให้ภาพปรากฏได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ผลงานอื่น ๆ มีองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ ได้อีกขึ้นอยู่กับประเภทของผลงาน และจุดประสงค์หลักของผู้วิจัย อย่างไรก็ตามผลงานที่ต้องอาศัยการมองอย่างทัศนศิลป์ล้วนมีส่วนจำเป็นที่ต้องใช้หลักทฤษฎีเบื้องต้นดังกล่าว เมื่อผลงานสร้างสรรค์ถูกปรากฏออกสู่สายตาผู้ชมที่ไม่ได้มีประสบการณ์ด้านศิลปะมาจากทฤษฎีหลักองค์ประกอบศิลป์นี้จะทำให้ภาพผลงานตรงหน้าเชื่อมโยงไปกับการรับรู้ของผู้ชม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่ทำให้ผลงานทำหน้าที่สื่อสารกับผู้ชมได้อย่างสมบูรณ์

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงานในแต่ละชั้น (Composition)

ผู้สร้างสรรค์ได้แยกออกเป็นหัวข้อเพื่อความชัดเจน โดยเริ่มจากการอธิบายแนวคิดเฉพาะแต่ละผลงานแล้วจึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพตามลำดับต่อไป

ภาพที่ 4.10 ภาพวิเคราะห์ “บ้านในความหวัง” 2566
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 170 x 180 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 1 " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เป็นการบอกเล่าเรื่องราวการต่อสู้สุดดิ้นกับอุปสรรคเพื่อความหวังโดยผ่านประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งมีบ้านเป็นที่อยู่อาศัยที่เป็นความหวังในอนาคตของตนเอง ต่างต้องผ่านอุปสรรคมากมายจากสภาพแวดล้อมและปัจจัยอื่น ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังไว้

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเป็นเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 1 เกิดจากหมายเลข 1 ที่มีรูปทรงที่โดดเด่นกว่าส่วนอื่น สีเส้นและรายละเอียดที่สดใสและชัดเจน ช่วยทำให้หมายเลข 1 มีความเด่น

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 3 ของภาพ ซึ่งอยู่ทางขวาล่างของภาพ เป็นกลุ่มรูปทรงคนที่มีขนาดเล็กกว่าส่วนอื่น ซึ่งสามารถสร้างความเด่นให้กับกลุ่มหมายเลข 1 และ 2 เป็นส่วนที่เสริมส่งให้เกิดความหมายร่วมกันของภาพ

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพงานชิ้นที่ 1 เกิดจากลักษณะที่แตกต่างกันของรูปทรงซึ่งมีความขัดแย้งอย่างชัดเจน แต่ในภาพรวมก็ช่วยกันส่งเสริมให้เกิดความหมายการไขว่คว้าถึงสิ่งที่หวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนต่างปรารถนา

การแปรเปลี่ยน(Variation)

รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักและการให้สีเส้นที่แตกต่างกันออกไป จากภาพหมายเลข 1 เป็นการให้สีเส้นที่มีความโดดเด่นมากที่สุด หมายเลข 2 รูปทรงจะมีน้ำหนักของสีที่มีความชัดเจน และหมายเลข 3 ที่มีสีเส้นน้อยที่สุดเพราะอยู่ในขนาดเล็กที่สุดของภาพ

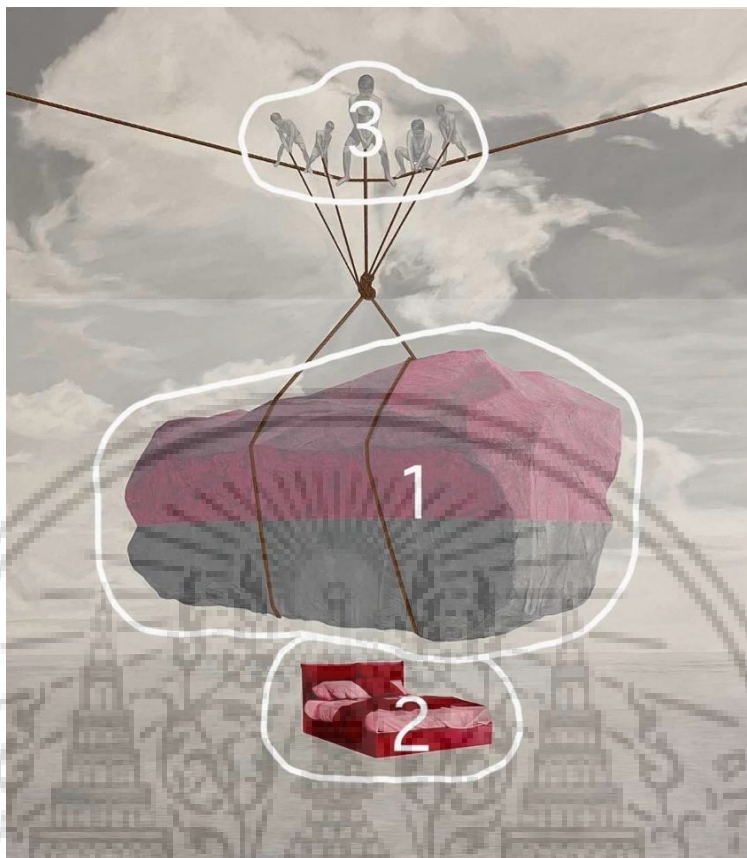
พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพ มาจากรูปทรงหมายเลข 2 และ 3 ที่มีคสามสัมพันธ์กัน ทิศทางการเคลื่อนไหวจากกลางภาพมาจากมุมล่างขวาของภาพ ทำให้ความดึงดูดเข้าไปสู่จุดเด่นของภาพ

เอกภาพ(Unity)

แม้ว่าองค์ประกอบต่างๆของภาพจะเกิดจากรูปทรงที่ขัดแย้งกัน แต่เส้นในรูปทรงของแต่ละส่วนมีการวางตำแหน่งในลักษณะที่ให้ความรู้สึกการดึงจากมุมซ้ายลงมาทางขวาของภาพ นำสายตาในจุดเด่นของภาพทำให้ภาพผลงานมีความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 ภาพวิเคราะห์ “อุปสรรคของความสุขสบาย” 2567
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 200 x 180 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 2 ในหัวข้อ " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เป็นการบอกเล่าเรื่องราวถึงอุปสรรคก่อนความสุขสบาย โดยใช้สัญลักษณ์ของก้อนหินขนาดใหญ่แทนอุปสรรคภาระที่ต้องแบกรับที่หนักอึ้ง ด้วยความหวังที่ตั้งใจเพื่อความสุขสบายในภายภาคหน้า

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 2 เกิดจากหมายเลข 1 ที่มีรูปทรงและลักษณะที่เด่นกว่าส่วนอื่น คือขนาดของรูปทรงที่เฉพาะเจาะจงและมีรายละเอียดเป็นพิเศษ ทั้งน้ำหนักสีสันของภาพ

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 3 ซึ่งอยู่ด้านล่างของหมายเลข 1 เป็นภาพของเตียงนอนซึ่งมีขนาดและรายละเอียดน้อยกว่าหมายเลข 1 ซึ่งสามารถสร้างเรื่องราวและส่งเสริมให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพชิ้นงานที่ 2 เกิดจากหมายเลข 1 และ 3 ที่มีลักษณะรูปทรงที่แตกต่างกัน ทั้งยังมีเส้นของหมายเลข 1 ที่ขัดแย้งกัน แต่ภาพรวมก็ช่วยส่งเสริมให้เกิดความหมายรวมกันอย่างสมบูรณ์

การแปรเปลี่ยน(Variation)

รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักและการให้สีที่ต่างกันออกไป จากภาพหมายเลข 1 เป็นการให้ค่าน้ำหนักสีที่ชัดเจน หมายเลข 2 รูปทรงจะมีน้ำหนักของสีที่มีความชัดเจน หมายเลข 3 มีความกลมกลืนและรายละเอียดน้อยที่สุด

พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic Movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพเกิดจากหมายเลข 1 และ 2 ที่มีความสัมพันธ์ของเส้น จะให้ความรู้สึกและพลังงานความเคลื่อนไหวจากลักษณะของเส้น เมื่อกลุ่มของเส้นมีการเคลื่อนไหวต่อเนื่องไปในทิศทางใดก็จะดึงดูดส่วนประกอบอื่นๆที่หลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น

เอกภาพ(Unity)

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีความกลมกลืนกันทั้งในส่วนของภาพ ผลงานโดยรวมมีการผนึก รวมกันของส่วนประกอบที่ต่างกันในงานให้ปรากฏเป็นอันหนึ่งอันเดียวอย่างสมดุลจากการจัดจังหวะของรูปทรง สี ให้มีความสอดคล้องซึ่งกันและกันอย่างไม่กระจัดกระจาย

ภาพที่ 4.12 ภาพวิเคราะห์ “การประคับประคองของความหวัง” 2567

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 3 ในหัวข้อ " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เป็นการบอกเล่าเรื่องราวความหวังในมุมมองของคนในครอบครัวที่ฝากความหวังไว้กับลูกหลาน โดยใช้สัญลักษณ์ของไข่ไก่แทนสิ่งมีชีวิตที่เปราะบางและต้องการประคับประคองสั่งสอนคอยดูแลเอาใจใส่ด้วยความหวังเพื่อให้มีการเติบโตที่ดีในอนาคต

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 3 เกิดจากหมายเลข 1 ซึ่งมีความเด่นที่สุดของภาพทั้งขนาดและรายละเอียดทั้งหมด การรวมจุดสนใจจึงมุ่งไปที่หมายเลข 1 เป็นจุดแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 2 และ 3 ซึ่งอยู่ด้านซ้ายและขวาของหมายเลข 1 เป็นภาพของเตียงนอนซึ่งมีขนาดและรายละเอียดน้อยกว่าหมายเลข 1 ซึ่งสามารถสร้างเรื่องราวและส่งเสริมให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพชิ้นที่ 3 เกิดจากหมายเลข 2 และ 3 มีความแตกต่างกันคือลักษณะรูปทรงอย่างชัดเจน และยังมีการแสดงระยะของตำแหน่งที่ชัดเจน ในภาพรวมก็ช่วยกันส่งเสริมให้เกิดความหมายการไขว่คว้าถึงสิ่งที่หวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนต่างปรารถนา

การแปรเปลี่ยน(Variation)

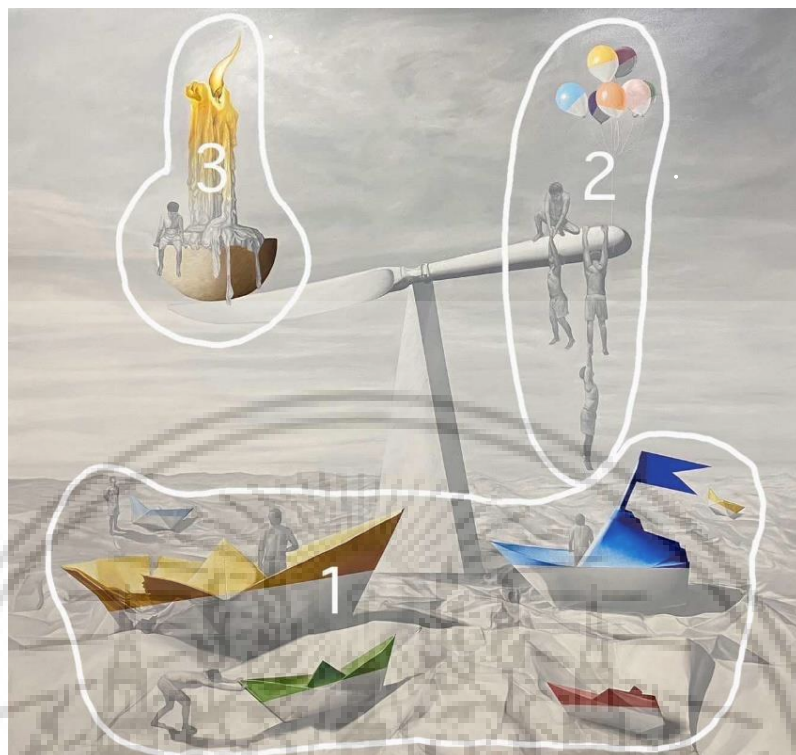
รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักการวางระยะของรูปทรงที่แตกต่างกันออกไป จากภาพหมายเลข 1 เป็นการให้ค่าน้ำหนักสีที่ชัดเจน หมายเลข 2 และ 3 มีความกลมกลืนรองลงมาตามลำดับ

พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพเกิดจากภาพที่มีความสัมพันธ์ของเส้น จะให้ความรู้สึกและพลังงานความเคลื่อนไหวจากลักษณะของเส้นในส่วนของรายละเอียดจุดเล็กๆของภาพที่มีลักษณะการตั้งรับ เมื่อเส้นมีการเคลื่อนไหวต่อเนื่องไปในทิศทางใดก็จะดึงดูดส่วนประกอบอื่นๆที่หลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น

เอกภาพ(Unity)

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีความกลมกลืนกันทั้งในส่วนของภาพ ผลงานโดยรวมมีการผนึก รวมกันของส่วนประกอบที่ต่างกันในงานให้ปรากฏเป็นอันหนึ่งอันเดียวอย่างสมดุลงจากการจัดจังหวะของรูปทรง สี ให้มีความสอดคล้องซึ่งกันและกันอย่างไม่กระจัดกระจาย

ภาพที่ 4.13 ภาพวิเคราะห์ “การประดับประดาของความหวัง” 2567
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 160 x 170 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 4 ในหัวข้อ " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เป็นการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการอดทนของการรอคอยความหวัง โดยใช้สัญลักษณ์ของเทียนไขแทนค่าเป็นอุปสรรคของการรอคอยที่ต้องรักษาสมดุลของความหวังกับความสิ้นหวัง เมื่อมีความพยายามและอดทนต่ออุปสรรคที่ต้องเผชิญหน้าด้วยความเพียรจะผ่านพ้นอุปสรรคเหล่านั้นได้และสมหวังดังเป้าหมายที่ตั้งไว้ในที่สุด

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 4 เกิดจากหมายเลข 1 ที่มีลักษณะของกลุ่มรูปทรงที่โดดเด่น สีเส้นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน องค์ประกอบถูกจัดวางอยู่เป็นกลุ่มเพื่อดึงดูดจุดสนใจของภาพผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 2 อยู่ทางด้านบนซ้ายของภาพ ซึ่งเป็นภาพในระยะที่รองลงมาแต่ไม่ได้ถูกลดรายละเอียดลง น้ำหนัก สี สัน กระจายทั่วทั้งผลงาน ซึ่งสามารถสร้างเรื่องราวและส่งเสริมภาพให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพชิ้นที่ 4 เกิดจากหมายเลข 2 และ 3 ซึ่งเป็นระยะรองลงมาและเป็น การถ่วงดุลน้ำหนักของภาพ ด้วยรูปทรงที่แตกต่างกันหลากหลายแบบทั้งยังมีรายละเอียดเฉพาะ สี สัน ที่โดดเด่นจึงทำให้เกิดความขัดแย้งกัน

การแปรเปลี่ยน(Variation)

รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักและการให้สี สัน ที่แตกต่างกันออกไป จากภาพ หมายเลข 1 เป็นการให้ค่าน้ำหนักสีที่ชัดเจน หมายเลข 2 รูปทรงจะมีน้ำหนักของสีที่มีทั้งเข้ม อ่อน ของ รายละเอียดเป็นลำดับต่อมา และหมายเลข 3 มีความกลมกลืนและรายละเอียดน้อยที่สุด

พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic Movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพเกิดจากภาพที่มีความสัมพันธ์ของเส้นกึ่งกลางหลักของภาพซึ่ง จะให้ความรู้สึกและพลังงานความเคลื่อนไหวจากลักษณะของเส้นในส่วนขั้วของรายละเอียดจุดเล็กๆของภาพ ที่มีลักษณะเหมือนการถ่วงน้ำหนัก เมื่อเส้นมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางใดก็จะดึงดูดส่วนประกอบอื่นๆที่ หลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น

เอกภาพ(Unity)

แม้ว่าองค์ประกอบต่างๆของภาพจะเกิดจากรูปทรงที่ขัดแย้งกัน แต่เส้นในรูปทรงของแต่ละส่วนมี การวางตำแหน่งในลักษณะที่ให้ความรู้สึกการถ่วงดุลย์กันของภาพ นำสายตาในจุดเด่นของภาพทำให้ภาพ ผลงานมีความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

ภาพที่ 4.14 ภาพวิเคราะห์ “เป้าหมายของความหวัง” 2567

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 5 ในหัวข้อ " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เป็นการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อเป้าหมายของความหวัง โดยใช้ภาพตัวแทนของก้อนหินที่กำลังตกลงมาชนแจกันดอกไม้ แทนความหมายของปัญหาอุปสรรคที่ต้องเผชิญหน้าในช่วงเวลาที่คับขัน แต่ถึงมีความล้มเหลวจากอดีตที่ผ่านมาก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และพร้อมที่จะเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ เพื่อเป้าหมายที่ตั้งมั่นอย่างแน่วแน่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 5 เกิดจากหมายเลข 1 ที่มีรูปทรงและลักษณะที่เด่นกว่าส่วนอื่น คือขนาดของรูปทรงที่เฉพาะเจาะจงและมีรายละเอียดเป็นพิเศษ ทั้งนี้หนักสีส้มของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 2 และ 3 อยู่ทางด้านล่างของภาพ ซึ่งเป็นภาพในระยะที่รองลงมาแต่ไม่ได้ถูกลดรายละเอียดลง น้ำหนัก สี สัน กระจายทั่วทั้งผลงาน ซึ่งสามารถสร้างเรื่องราวและส่งเสริมภาพให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพชิ้นที่ 5 เกิดจากความแตกต่างนั้นคือลักษณะรูปทรงอย่างชัดเจน และยังมีการแสดงระยะของตำแหน่งที่ชัดเจน ในภาพรวมก็ช่วยกันส่งเสริมให้เกิดความหมายการไขว่คว้าถึงสิ่งที่หวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนต่างปรารถนากันอย่างเป็นกลุ่ม

การแปรเปลี่ยน(Variation)

รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักและการให้สี สัน ที่แตกต่างกันออกไป จากภาพหมายเลข 1 เป็นการให้สี สัน ที่มีความโดดเด่นมากที่สุด หมายเลข 2 และ 3 รูปทรงจะมีน้ำหนักของสีที่มีความชัดเจนที่มีสี สัน น้อยลงมาตามลำดับของภาพ

พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic Movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพเกิดจากภาพที่มีความสัมพันธ์ของเส้น จะให้ความรู้สึกของเส้นในลักษณะของเส้นนำสายตาให้มีมิติมากยิ่งขึ้น เมื่อเส้นนำสายตาไปในทิศทางใดก็จะดึงดูดส่วนประกอบอื่นๆที่หลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น

เอกภาพ(Unity)

แม้ว่าองค์ประกอบต่างๆของภาพจะเกิดจากรูปทรงที่ขัดแย้งกัน แต่เส้นในรูปทรงของแต่ละส่วนมีการวางตำแหน่งในลักษณะที่ให้ความรู้สึกการถ่วงดุลย์กันของภาพ นำสายตาในจุดเด่นของภาพทำให้ภาพผลงานมีความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

ภาพที่ 4.15 ภาพวิเคราะห์ “กุญแจเปิดประตูแห่งความหวัง” 2567
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 180 x 180 เซนติเมตร

แนวความคิดสร้างสรรค์เฉพาะของผลงาน(concept)

ผลงานชิ้นที่ 6 ในหัวข้อ " ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง " เกี่ยวกับความหวังที่ต้องการสิ่งที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยให้ลูกกุญแจเป็นสัญลักษณ์ของความหวัง เพื่อเปิดประตูที่คาดหวังว่าจะเจอสถานที่หรือพื้นที่ ที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ณะช่วงเวลานั้น ซึ่งสถานที่สภาพแวดล้อมของในผลงานจะสังเกตได้ว่าจะแห้งแล้งดูแล้งแค่น จึงต้องการหาหนทางเพื่อหลีกเลี่ยงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

ความเป็นเด่น(Dominance)

ความเด่นที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นที่ 6 เกิดจากหมายเลข 1 ที่มีรูปทรงและลักษณะที่เด่นกว่าส่วนอื่น คือขนาดของรูปทรงที่เฉพาะเจาะจงและมีรายละเอียดเป็นพิเศษ ทั้งน้ำหนักและสีสันทของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นรอง(Subordination)

เกิดขึ้นโดยหมายเลข 2 และ 3 ซึ่งอยู่ทางด้านขวาของหมายเลข 1 เป็นภาพของบันไดและกลุ่มก้อนหินซึ่งมีขนาดและรายละเอียดน้อยกว่าหมายเลข 1 ซึ่งสามารถสร้างเรื่องราวและส่งเสริมให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความขัดแย้ง(Opposition)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภาพขึ้นที่ 6 เกิดจากความแตกต่างนั้นคือลักษณะรูปทรงอย่างชัดเจน และยังมีการแสดงระยะของตำแหน่งที่ชัดเจน ในภาพรวมยังมีการใช้เส้นนำสายตาเส้นโค้งของบันไดทั้งระยะหน้าและหลังช่วยกันส่งเสริมให้เกิดความหมายการไขว่คว้าถึงสิ่งที่หวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนต่างปรารถนา กันอย่างเป็นกลุ่ม

การแปรเปลี่ยน(Variation)

รูปทรงมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของน้ำหนักการวางระยะของรูปทรงที่แตกต่างกันออกไป จากภาพหมายเลข 1 เป็นการให้ค่าน้ำหนักสีที่ชัดเจน หมายเลข 2 และ 3 มีความกลมกลืนในรายละเอียดรองลงมาตามลำดับ

พลังการเคลื่อนไหว(Dynamic Movement)

พลังการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในภาพเกิดจากภาพที่มีความสัมพันธ์ของเส้น จะให้ความรู้สึกของเส้นในลักษณะของเส้นนำสายตาให้มีมิติมากยิ่งขึ้น มีการใช้เส้นโค้งในการนำสายตาเมื่อเส้นนำสายตาไปในทิศทางใดก็จะดึงดูดส่วนประกอบอื่นๆที่หลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น

เอกภาพ(Unity)

แม้ว่าองค์ประกอบต่างๆของภาพจะเกิดจากรูปทรงที่ขัดแย้งกัน แต่เส้นในรูปทรงของแต่ละส่วนมีการวางตำแหน่งในลักษณะที่ให้ความรู้สึกการถ่วงดุลย์กันของภาพ นำสายตาในจุดเด่นของภาพทำให้ภาพผลงานมีความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง” ริเริ่มเกิดจากการมีความหวังของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้พบเจอจากประสบการณ์โดยตรงและบุคคลรอบข้างของผู้สร้างสรรค์ เพื่อต้องการบอกเล่าเรื่องราวความหวังที่เป็นปัจจัยสำคัญทางสังคมผ่านผลงานศิลปะ โดยผู้สร้างสรรค์ได้ใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ด้วยการสร้างสัญลักษณ์และภาพตัวแทนของกิริยาในการกระทำต่อวัตถุแทนความหมายของอุปสรรค ในสภาวะเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความอดทนและความพยายาม โดยใช้จินตนาการในการสรรค์สร้างขึ้นมา เพื่อสื่อถึงความหมายของความอดสาหัสของมนุษย์ต่อเป้าหมายที่มุ่งหวังอย่างแน่วแน่ และผู้สร้างสรรค์ใช้บรรยากาศสภาพแวดล้อมของผลงานที่ใช้โทนสีชาวดำ สื่อความหมายของอดีตและความสิ้นหวังจากสภาวะสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน จากบริบทสังคมเหล่านี้ มนุษย์จำเป็นต้องดิ้นรนเอาตัวรอดโดยมีปัจจัยสำคัญที่ใช้คือ “ความหวัง” เพื่อดำเนินชีวิตภายในสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงการต่อสู้เพื่ออนาคตของผู้คนที่มีความหวังในการขับเคลื่อนชีวิต ซึ่งเป็นมุมมองที่ผู้สร้างสรรค์เกิดการตระหนักถูกคิดสนใจต่อประเด็นที่กล่าวมาในข้างต้น และต้องการนำเสนอถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของผลงานศิลปะ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการสำรวจสอบถามแลกเปลี่ยนทางความคิดของผู้คนรอบข้าง และจากประสบการณ์ชีวิตของผู้สร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ออกมาจากจินตนาการ โดยสร้างสรรค์รูปแบบงานจิตรกรรมโดยกระบวนการเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ทำให้ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความปรารถนาของชีวิตสู่พื้นที่แห่งความหวัง” สรุปลงสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

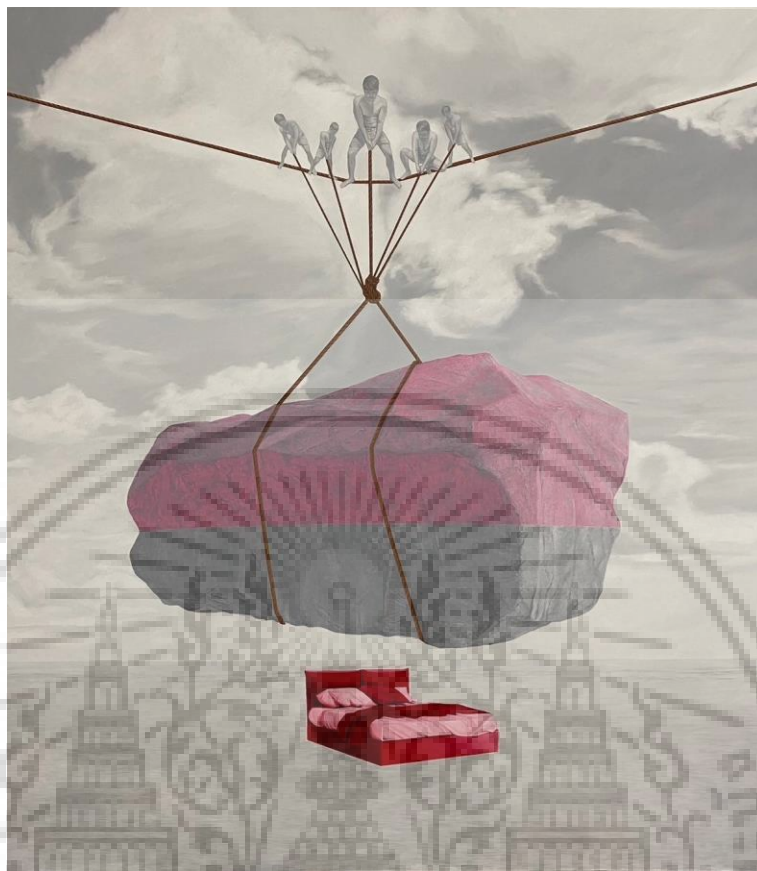
ภาพผลงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 5.1 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	บ้านในความหวัง
พ.ศ.	2566
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	170 x 180 เซนติเมตร

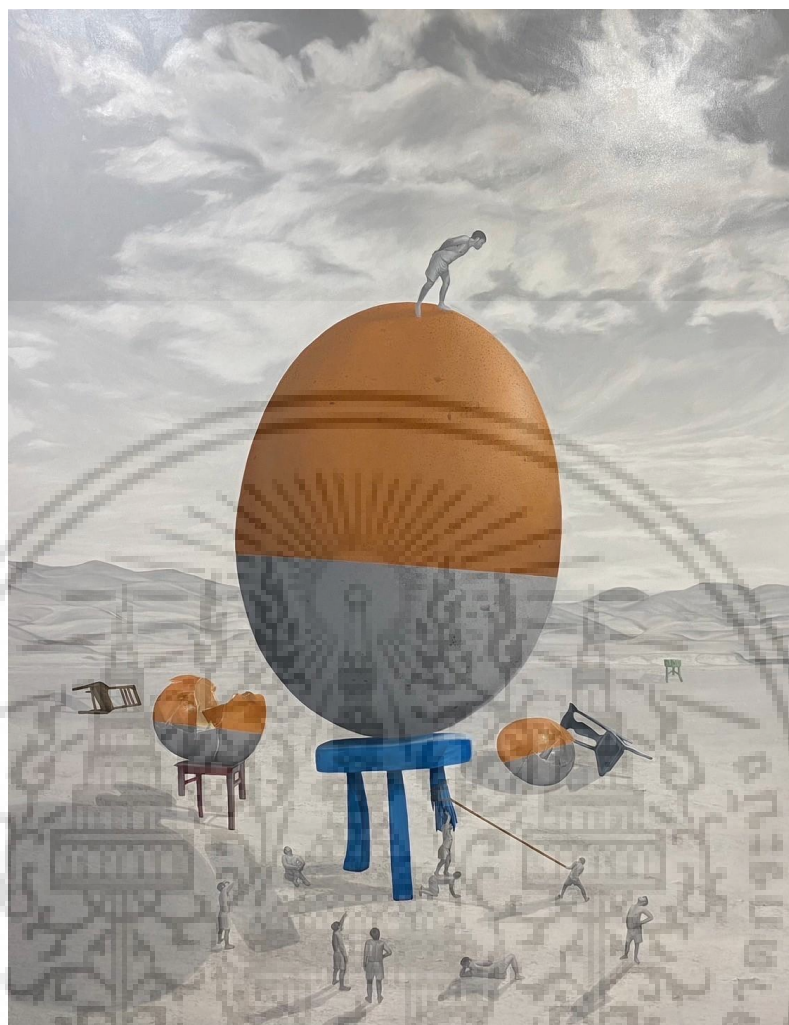
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	อุปสรรคของความสุขสบาย
พ.ศ.	2567
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	180 x 160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน การประคับประคองของความหวัง

พ.ศ. 2567

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน	สมดุลของความหวัง
พ.ศ.	2567
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	160 x 170 เซนติเมตร

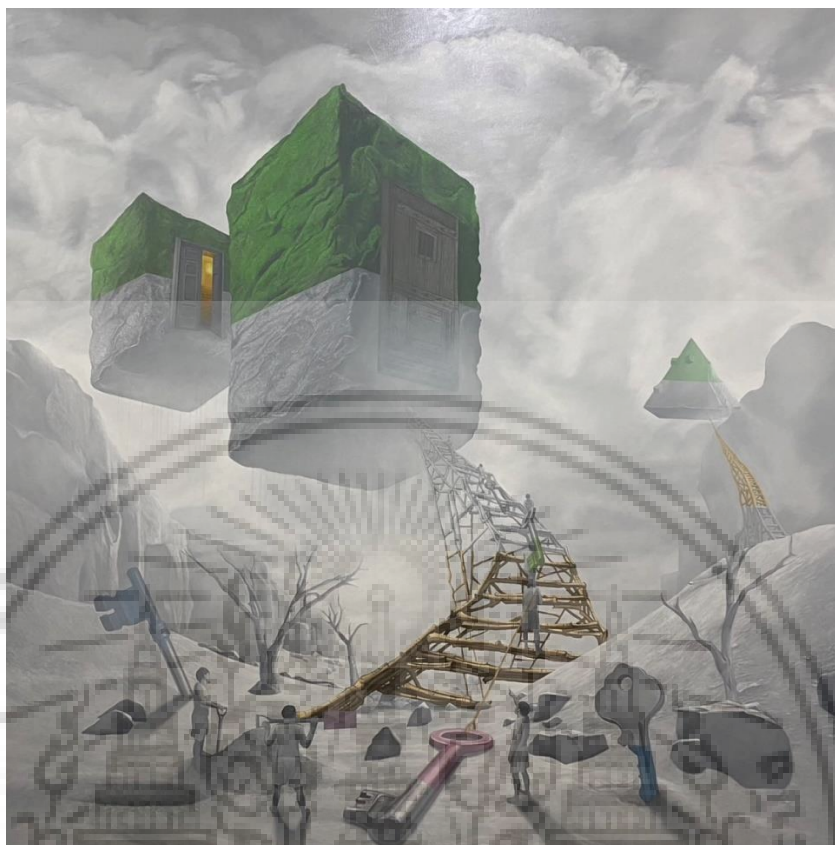
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน	เป้าหมายของความหวัง
พ.ศ.	2567
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด	140 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6

ชื่อผลงาน กุญแจเปิดประตูแห่งความหวัง

พ.ศ. 2567

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พิชญรัตน์ เหมนาไลย และเตโชพล เหมนาไลย. (2563). **ความหวังในพุทธศาสนาเถรวาท**. (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก : <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JGSR/article/download/242959/165321>

(วันที่สืบค้น 18 ธันวาคม 2566)

ภาวดี อภิภูณวัฒน์. (2566). **ทฤษฎีแห่งความหวัง**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://plus.thairath.co.th/topic/everydaylife/103531>

(วันที่สืบค้น : 18 ธันวาคม 2566)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2556). **แนวคิดทฤษฎีทฤษฎีสองปัจจัย**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

http://cmuir.cmu.ac.th/bitstream/6653943832/10259/5/mba30955ac_ch2.pdf

(วันที่สืบค้น : 19 ธันวาคม 2566)

วรกัญ รัตนพันธ์. (2565). **เมื่อชีวิตยังมีหวัง**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/hope/>

(วันที่สืบค้น : 17 ธันวาคม 2566)

Banksy explained. (2565). **จากกราฟฟิตีสู่สัญลักษณ์แห่งประวัติศาสตร์ศิลปะ**. (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก : <https://banksyexplained.com/issue/girl-with-balloon-graffiti-legend/>

(วันที่สืบค้น : 17 ธันวาคม 2566)

Wikipedia. (2565). **จอร์จ เฟรเดอริก วัตต์ส**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

https://en.wikipedia.org/wiki/George_Frederic_Watts

(วันที่สืบค้น : 18 ธันวาคม 2566)

Wikipedia. (2545). **จอห์น วิลเลียม วอเตอร์เฮาส์**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

https://en.m.wikipedia.org/wiki/John_William_Waterhouse

(วันที่สืบค้น : 18 ธันวาคม 2566)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายภาณุวัฒน์ สะกุล
วัน เดือน ปีเกิด	4 มิถุนายน 2542
ที่อยู่	9/1 หมู่บ้านหนองไผ่ล้อม ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากซอ จังหวัดนครราชสีมา 30130
ประวัติการศึกษา	
2562	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ สาขาศิลปกรรมศาสตร์
2566	ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ ภาควิชาศิลปกรรม สาขาทัศนศิลป์
ประวัติการแสดงผลงาน	
2562	- นิทรรศการกลุ่ม สุนทรียภาพกับเรือนร่าง ลัง 1911
2565	- นิทรรศการกลุ่ม Fold and Unfold สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2566	- ร่วมแสดง Young Thai Artist Award 2565 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร - ร่วมแสดง เด็กในยุคดิจิทัลครั้งที่ 1 องค์กรการทุนเพื่อเด็กแห่งประเทศไทย - ร่วมแสดง มีชีวิต มีรัก และมีความหวัง สถาบันมะเร็งแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นิทรรศการกลุ่ม Visual Art Group Exhibition for Graduates 2565 สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2566 - นิทรรศการกลุ่ม EMOVER Art4C Gallery and Creative Learning Space
- นิทรรศการกลุ่ม Turn Your Scars Into Stars
- 2567 - นิทรรศการกลุ่ม IN TO ONE หอศิลป์บ้านเจ้าพระยา
- นิทรรศการกลุ่ม จีบฉ่าย CURU Gallery
- นิทรรศการกลุ่ม Diary Exhibition 6060 Arts Space

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้